

[10th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, from the progress we are making, I am afraid we will have to sit the whole of the next week also.”

ADJOURNMENT MOTION *re.* CLOSURE OF THE KODAKKAL FACTORY.

*** DR. K. B. MENON :—**“ Sir, in connection with this adjournment motion, the case for the management . . .”

MR. SPEAKER :—“ That matter is already over.”

DR. K. B. MENON :—“ I want to make a request, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Not after the ruling has been given.”

DR. K. B. MENON :—“ Not about the adjournment motion. I want to make another request.”

MR. SPEAKER :—“ When the ruling has been given, how can I go back on it? If the hon. Member had stood up at the proper time, I would have allowed him to say a few words as the leader of a Party.”

DR. K. B. MENON :—“ I am not talking for the adjournment motion. I am making an entirely different request.”

MR. SPEAKER :—“ Having given a ruling, I cannot allow a discussion on the same matter.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, On a point of information . . .”

M. SPEAKER :—“ உங்களுக்கு ஏதாவது சமாசாரம் வேண்டுமென்றால் என் அறைகு வாருங்கள். என்னிடம் முதலில் என்ன விஷயம் தெரிய வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள். நான் சம்பந்தப்பட்ட கனம் மந்திரி அவர்களிடத்தில் முன்பே தெரியப்படுத்தி, அதற்கான பதிலையும் தயாராகக் கொடுக்கச் செய்கிறேன். இனிமேல் ஏதாவது information வேண்டுமென்றால் என் அறைகு வந்து முதலிலேயே அதைப்பற்றி கேளுங்கள்.

We shall now take up the Madras Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954.”

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS LAND REVENUE (SURCHARGE) BILL, 1954—*cont.*

MR. SPEAKER :—“ Clause 2 relates to definitions. So, we shall now take up clause 3. The motion is—

‘ That clause 3 do stand part of the Bill.’ ”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

‘ For the existing clause, substitute the following :—

“ 3. *Levy of surcharge.—Every landholder who is liable to pay a sum exceeding Rs. 250 for a fasli as land revenue to the Government in respect of all the lands held by him*

10th May 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

in the State shall pay to the Government for that fasti a surcharge on the land revenue payable by him at the following rates, that is to say—

Amount of land revenue.	Rate of surcharge.
(a) <i>On the first Rs. 250 of the land revenue payable.</i>	<i>Nil.</i>
(b) <i>On the next Rs. 250 of the land revenue payable.</i>	<i>Four annas on each rupee.</i>
(c) <i>On the next Rs. 500 of the land revenue payable.</i>	<i>Eight annas on each rupee.</i>
(d) <i>On the balance of the land revenue payable.</i>	<i>One rupee on each rupee.</i>

Explanation.—Land revenue remitted shall not be deemed to be land revenue payable for the purpose of this section.

Illustrations.—(1) *A is liable to pay as land revenue rupees two hundred in respect of land held by him on a patta solely in his name, and rupees two hundred in respect of lands held by him as the guardian of a minor. A is not liable to pay surcharge either on his own account or as guardian.*

(2) *A is liable to pay as land revenue rupees two hundred in respect of lands held by him on a patta solely in his name. He is liable to pay as land revenue rupees two hundred in respect of lands held by him on a patta as the trustee of an educational institution and is further liable to pay as land revenue rupees two hundred in respect of lands held by him on a patta as the trustee of a chatram. A is not liable to pay surcharge either on his own account or as trustee of the educational institution or as trustee of his Chatram.*

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" I think the amendment is out of order. The Constitution is very clear on this point. Article 207 (1) says,

' A Bill or amendment making provision for any of the matters specified in sub-clauses (a) to (f) of clause (1) of article 199 shall not be introduced or moved except on the recommendation of the Governor, and a Bill making such provision shall not be introduced in a Legislative Council :

Provided that no recommendation shall be required under this clause for the moving of an amendment making provision for the reduction or abolition of any tax.'

The object of the hon. Member's amendment is to increase the tax. For increasing the tax, the permission of the Governor is necessary. So, I think the amendment is not in order. However, before giving my ruling on the matter, I wish to know what Mr. Kalyanasundaram wishes to say."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" I think there is some confusion. திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கும் ஜாப்தாவில் பார்த்தால் நான் இரண்டாவது ஷரத்திற்கு திருத்தம் எதுவும் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை."

9-30
a.m.

[10th May 1954]

MR. SPEAKER :—“ செக்ஷன் மூன்றாவதைப்பற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.”

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—“ On a point of order, Sir . . .”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ There cannot be a point of order to a point of order, I think, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ I will allow the hon. Member Mr. Krishnaswami Ayyangar after hearing hon. Member Mr. Kalyanasundram :”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ முதலில் இரண்டாவது ஷரத்தைப்பற்றி விவாதிப்பதாக நினைத்தேன். மூன்றாவது ஷரத்தைப்பற்றி விவாதிப்பதானால் அரசியல் அமைப்பு 207-வது பிரிவுப்படி தாங்கள் சொல்லக்கூடிய வியாக்யானம் முற்றிலும் சரியானது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அதேபோல் 208-வது விதிப்படி இந்த விதிகள் பிரசரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதிகளில் 75 (1)-வது ஷரத்து என்ன சொல்லுகிறது என்றால்,

“ If notice is given of a motion to introduce a Bill or to move an amendment which, in the opinion of the Speaker, cannot be introduced or moved save with previous sanction, the Speaker shall, as soon as may be after the receipt of the notice refer the Bill or the amendment to the Governor and the Motion shall not be placed on the list of Business unless the Governor has indicated to the Speaker that the previous sanction required has been granted.

இந்த விதிப்படி பார்த்தால் இந்தச் சபை அங்கத்தினர்களுக்கும், கவர்னர் டுக்கும் சபை நடவடிக்கை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் எந்தவிதமான தொடர்பும் கிடையாது. நாங்கள் ஏதாவது தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றாலும் அது சபாநாயகரின் மூலமாகத்தான் முடியும். சபை நடவடிக்கை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இந்தத் திருத்தத்திற்கு கவர்னர் அவர்களுடைய அனுமதி வேண்டுமென்று தாங்கள் கருதினால், உடனே தாங்களே இதற்கு வேண்டிய அனுமதியைத் தரவேண்டுமென கவர்னர் அவர்களுக்கு எழுதிப் பெற்றிருக்கவேண்டும். தங்கள் காரியாலயத்தார் அந்த அனுமதியைப்பெற முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.”

MR. SPEAKER :—“ நீங்கள் வெள்ளிக்கிழமைதான் அதைக் கொடுத்தீர்கள். அன்றைக்கே என் அறையில் தங்களிடம் இந்தத் திருத்தம் சரியானதல்ல. இது Out of order என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அப்பொழுது நீங்கள் ஒன்றும் அதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Now, the Hon. Speaker says that the amendment requires the permission of the Governor. There is article 255 which we will have to take into account. If the acceptance of this amendment is considered to be only an irregularity of procedure and if the House is pleased to accept the amendment, then when the Bill goes to the Governor for his assent, he can give his assent under article 255 and thus the irregularity can be rectified.”

MR. SPEAKER :—“ It is for the Court to say whether it is valid or not. We cannot do it here.”

10th May 1954]

* * SRI M. NARAYANA KURUP :—“ I raise this point, because the matter has far-reaching consequences and it has a bearing on other amendments as well in respect of this Bill as well as other Bills. That is the reason for my raising this point, Sir. As this matter has been brought to the notice of the Hon. Speaker, I request your ruling as to whether it is in order for the House to allow such an amendment.”

MR. SPEAKER :—“ The Speaker is the person who should give a ruling. When he gives his ruling, nobody can go against it or discuss it.”

* SRI K. PARTHASARATHI :—“ As a person purely interested in the interpretation of the article of the Constitution and as a Member exercising his privilege as a Member of this House, I wish to submit that such an amendment need not have the consent of the Governor before introduction. The article only states that any provision for the amendment of the tax shall not be moved. There should be a tax beforehand, i.e., before the amendment is moved. Before any amendment which seeks to enhance a particular tax is moved, there should be a tax. In this case, we do not have a tax. There is only a proposal for tax. The amendment under question is only an amendment to a proposed tax and not a tax that is in existence.”

MR. SPEAKER :—“ Whatever it is, it is an amendment to increase the tax.”

* SRI K. PARTHASARATHI :—“ Unless and until this House considers the proposal of the Government and until the whole procedure is gone through and the House accepts the proposal, the tax cannot be said to be in existence. My submission is, that, since the amendment is only with respect to a proposal for the introduction of a tax and since that tax cannot be said to be in existence unless this House has passed the Bill brought forward by the Government, the consent of the Governor is not necessary in this case.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, clause 2 relates to definitions. Clause 3 gives certain illustrations. These illustrations have got certain functions and the section proper has got different functions. The illustrations should flow from the section itself. The section lays down the substantive law and illustrations are specific instances of the application of the law. Here, in clause 3 certain illustrations are given, but they do not flow from any section. There are some lacunæ in clause 2 to which certain amendments have got to be made. With these amendments alone, the illustrations contained in clause 3 will be proper. Therefore, I request that clause 2 may be taken up first.”

MR. SPEAKER :—“ Clause 2 relates to definitions. We must follow the usual procedure. We have been taking up clause 1, clause 2 and the Preamble only in the end.”

[10th May 1954]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Ordinarily, that may be the procedure. But, certain illustrations are given in clause 3. Naturally they should flow from the body of a section. But no such section is found here. Certain amendments given notice of by me in respect of clause 2 supply the void. So, those amendments must be considered before the illustrations are taken up. That is why I say that before we take up the illustrations contained in clause 3, we must take up clause 2.”

* SBI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் பார்த்தசாரதி அவர்கள் தெரிவித்த முறையில் கூட நான் இதைப்பற்றி சிந்தனை பண்ணியது உண்டு. அதைத் தங்களிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த வாதத்தைச் சொல்லி எப்படியாவது இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்து பிரேரித்துவிடவேண்டுமென்பது அல்ல என் நோக்கம். நாங்கள் எந்தத் திருத்தம் கொடுத்தாலும் சட்டசபை காரியாலயத்தார்தான் அந்தத் திருத்தத்தை அனுமதிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக இந்தத் திருத்தத்திற்கு கவர்னர் அவர்களுடைய அனுமதி தேவையாய் இருந்தால் சட்டசபை விதி 75 படி கனம் சபாநாயகர் கவர்னர் அவர்களுக்கு எழுதி அவர் அனுமதியைப் பெற்றிருக்கவேண்டும். அவர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லையென்று குற்றம் சாட்ட நான் இதைச் சொல்லவில்லை. அப்படிச் செய்யாததால் எங்கள் உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவேதான் இதற்கு ஏதாவது பரிகாரம் இப்பொழுது தாங்கள் தேடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதுவும் எதிர்க் கட்சியின் சார்பில் பூர்ண அனுதாபம் வைத்து இப் பிரச்சனையை முடிவு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ நான் ரொம்ப அனுதாபத்தோடேயேதான் இப் பிரச்சனையைக் கவனித்தேன். எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் அங்கத்தினர்களிடம் ரொம்பவும் அனுதாபத்தோடுதான் கவனித்துவருகிறேன். நீங்கள் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்தபோதே இது சரியானதல்ல என்று நான் சொன்னேன். கவர்னர் அவர்களுடைய அனுமதி வேண்டுமென்றும், அதை எழுதிப் பெறுங்கள் என்றும் சொன்னேன்.”

“ I called the hon. Members who have given notice of such amendments to my room and told them that these amendments were out of order. That being the case, they cannot now blame either the Legislature Office or the Speaker.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ நான் யாரையும் குறை கூறவில்லை. குறை கூறவேண்டுமென்பதும் என் நோக்கமில்லை. அன்றைக்கும் கூட நான் தங்களிடத்தில் இந்த ஷரத்தைப்பற்றி பிரஸ்தாபித்தேன். நானும் கவர்னர் அனுமதியைக் கோரி எழுதலாம். நீங்களும் எழுதலாம் என்று தாங்கள் அப்பொழுது சொன்னீர்கள். அப்பொழுது என் கையில் சட்டசபை விதிகள் அடங்கிய புத்தகமில்லை. அதற்கு பின் தான் விதி 75 (1)-ஐப் பார்த்தேன். அதில் the Speaker shall என்று இருக்கிறதே தவிர may என்று கூட இல்லை.”

MR. SPEAKER :—“ அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அன்றைக்கே நான் தங்களிடம் சொன்னபோது இதைப்பற்றி கவர்னருக்கு எழுதும்படியாக தாங்கள் எதுவும் சொல்லவில்லை. அத்தோடு இந்தத் திருத்தம் out of order என்று நான் சொன்னவுடன் அதைத் தாங்கள் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளுவீர்கள் என்றே நான் எண்ணினேன்.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ நான் வாபஸ் பெறுவதற்காகத் திருத்தம் கொடுக்கவில்லை. அத்தோடு நமது வருவாய் மந்திரி அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சூதுவாது அறியாத, பச்சிளம் குழந்தை அவர்கள். அவர்களே நான் சொன்ன உண்மையை

10th May 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

ஒப்புக்கொண்டு இதைக் கொடுக்கில்லாத தேள் என்றும் ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள். இதைக் கொடுக்கில்லாத தேள் என்று சொல்வதைவிட கொடுக்கில்லாத பொம்மைத் தேள் என்று தான் சொல்லவேண்டும்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, it is a well-established and well-known principle that no amendment for increase of taxation could be brought forward by private members. That is why it has been recognized in the Constitution also and it has also been incorporated in the Constitution itself as Article 207. It is not as if the Governor can sanction anything at his discretion; he has to act on the advice of the Ministers. Therefore, when the Government has brought forward a proposal that they are not prepared to increase taxation any further, at any rate at this juncture, no useful purpose will be served by pressing that question. I think the Hon. the Speaker also wanted to know our attitude and after knowing our attitude, he spoke to other hon. Members and the matter was finally dropped without taking any further action. Under these circumstances, we cannot cure a constitutional irregularity and the Speaker and the House cannot be a party to such an action. Of course, speeches can be made on the clauses and criticisms could be offered and we can have a full-dress debate on clause 3. For that matter, views that taxation should have been on an increased scale have already been put forward during the general debate. It is not as if they are going to be expressed for the first time now. Of course, they could be urged upon the Government again. Government could be found fault with and all those allegations could be levelled against the Government during the discussion of clauses. Therefore, hon. Members have got full freedom to do all that and I welcome imputation of motives, criticisms, etc. At least that will give an opportunity to hon. Members—some of us—to realize the difficulties under which the Government have got to function.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ நான் எனது திருத்தத்தில் 9-40 அடிப்படை வரி விகித ரேட்டை உயர்த்தவேண்டுமென்று நான் கோரியிருக்கிறேன். முதலிலேயே தாங்கள் இதனை Out of order என்று சொல்லி விடாதீர்கள். அப்படிச் சொல்லிவிட்டால் அதைப்பற்றி விவாதிக்கவே எங்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இதை அனுமதித்து விட்டு இதற்கு வேண்டிய அனுமதியைத் தரவேண்டுமெனத் தாங்களும் சர்க்கார் கட்சித் தலைவரும் கவர்னருக்கு எழுதினால் அவர் அதற்கு வேண்டிய அனுமதியைக் கொடுப்பார்கள். ஆகவே இதை அனுமதித்து சர்க்கார் இதை தங்களது மெஜாரிட்டி வோட்டுக்களால் வேண்டுமானால் தோற்கடிக்கச் செய்யலாமென்பது என் அபிப்பிராயம். அதுதான் சரியான தாகவும் படுகிறது. இல்லாதபட்சத்தில் எங்களுக்கு உள்ள உரிமையும், சந்தர்ப்பமும் பறிக்கப்படுவதாகவே கருதவேண்டியிருக்கிறது.”

MR. SPEAKER :—“ I will allow full discussion now and in the end I will rule the amendments out of order.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ I request the Hon. the Leader of the House to give his opinion on the submission made by me with reference to Article 255. He has not touched on that point at all.”

[10th May 1954]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ In regard to Article 255, if certain irregularities were not noticed by chance and we went through them, those irregularities could be rectified. It cannot be an irregularity which has been pointed out. Certainly, the Hon. the Speaker and the House cannot be a party to commit an irregularity and then take it to the Governor to condone that irregularity or rectify that.”

MR. SPEAKER :—“ Even a Court cannot do that.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, even courts cannot do that. I do not think hon. Members could ask us to shut our eyes and do things.”

MR. SPEAKER :—“ I have allowed the amendment of Sri Kalyanasundram to be moved and it has been seconded. In the end, I will rule it out of order. There are some more amendments. Mr. Kurup will please move his amendment.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, I move—

‘ In the second line, after the word “ pay ” and before the words “ a sum exceeding rupees five hundred ”, insert the words “ in the same capacity ”. ’”

SRI K. T. SREEDHARAN :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I move—

‘ For the words “ in a district ”, substitute the words “ in the State ”. ’”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, I am not moving my amendment.”

MR. SPEAKER :—“ Sri K. R. Viswanathan is not in his place. It is taken that he is not moving his amendment.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I move—

‘ In line 6, delete the words “ in the State ”. ’”

SRI R. KRISHNAN :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ I move—

‘ For the rates given under “ rate of surcharge ”, substitute the following :—

- (a) 2 annas on each rupee;
- (b) 4 annas on each rupee;
- (c) 8 annas on each rupee;
- (d) one rupee on each rupee.

and omit the illustrations. ’”

10th May 1954]

SRI T. S. ARDHANARI :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—“ I move—

‘ In the portions giving the rates of surcharge—

(a) in each of the expressions “ on each rupee ” between the words “ on each ” and “ rupee ” insert the words “ round sum of a ”; and

(b) after the word “ rupee ” wherever it occurs add a comma and the expression “ ignoring the fraction of a rupee, if any ”. ”

SRI K. PARTHASARATHY :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I move—

‘ Add the following proviso before the Explanation—

“ Provided that as long as the Land Revenue Surcharge is levied the land revenue payable by the landholder paying less than Rs. 15 for a fasli shall be remitted.” ’ ”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ I second the amendment, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The motion and the amendments are before the House for discussion.”

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ On a point of order, Sir. The Hon. the Speaker has indicated his ruling in regard to amendments proposing variations in the taxation proposals. My submission is that some of the other amendments proposed are also of a similar nature. For example, the amendment proposed by Sri Ramalingam is that for the words ‘ in a district ’, the words ‘ in the State ’ should be substituted. If the amendment is accepted, it will mean an imposition of the tax on certain classes of persons who are exempt under the proposed Bill. I wish to know whether such an amendment will be in order.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think there is any objection to that amendment.”

MR. SPEAKER :—“ I have allowed discussion on all the amendments. In the end I shall consider the point raised by the hon. Member.”

* SRI N. K. PALANISAMI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 9.48 a.m.
கனம் மந்திரி அவர்கள் இன்றையதினம் பேசும்போது விவசாயிகளுக்கு படிப்படியாக வரியைக் குறைத்து, பணக்காரர்களுக்கு அதிகமாகப் போடுவதாகக் கூறினார்கள். தமிழ்நாடு, நீலகிரி ஜில்லாக்களில் மொத்த பட்டா தார்கள் 3,884,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அதில் ரூ. 10-க்குக் கீழே கிஸ்தி செலுத்தக்கூடியவர்கள் 3,118,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பத்து ரூபாயிலிருந்து 30 ரூபாய் வரையிலும் கிஸ்தி செலுத்தக்கூடியவர்கள் 583,000 பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 30 ரூபாய்க்குக் கீழே வரி செலுத்தக்கூடிய நபர்களை எடுத்துக்கொண்டால்

[Sri N. K. Palanisami]

[10th May 1954]

371,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இதில் 7,023 பேர்கள் ஆந்திர-சென்னை^{*} யில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். 3,656 பேர்கள் 500-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்துகிறார்கள். தமிழ் நாட்டையும் மலையாளத்தையும் எடுத்துக்கொண்டால் ரூ. 500-க்கு 2,000 பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் செல்வத்தின் மீது இந்தவருமான வரியை ஏன் போடக்கூடாது என்று கேட்கிறார்கள். சாதாரணமாக ரூ. 500-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்துபவர்களுக்கு வரி அதிகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறதே, அதனால் 30 ரூபாய்க்கு கீழே வரி செலுத்துவோருடைய கிஸ்தியையும் ஏன் ரத்து செய்யக்கூடாது. ரூ. 500-க்கு மேல் வரி செலுத்துகிறவர்கள் மீது இரண்டு மடங்காகப் போடலாம். ரூ. 30-க்குக் கீழே வரி செலுத்துவோரிடமிருந்து தமிழ் நாடும் ஆந்திராவும் சேர்ந்து ஒன்றாக இருந்தபோது ரூ. 3½ கோடிதான் வருமானம் கிடைத்தது. இப்போது கிட்டத்தட்ட தமிழ்நாட்டிலும் மலபாரிலும் மட்டும் வசூலிப்பதால் 1½ கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே பணக்காரர்கள் மீது இந்த வரியைப் போடுவதன் மூலம் சாதாரண ஏழை மக்களின் கஷ்டத்தைப் போக்கலாம்.

“கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பல்வந்த முறையிலே நிர் பந்தப்படுத்தி வரிவசூலித்தது நமக்குத் தெரியும். அந்த நிர்ப்பந்தத்தினால் பலர் பூமிகளை விற்கக்கூடிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. நான் சொல்லும் முறையைக் கைப்பற்றினால் ரூ. 30-க்கு கீழே கிஸ்தி செலுத்தக்கூடியவர்களின் குறையை தவிர்க்க முடியும். கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வதை பணக்காரர்கள் மீது வரி போடும்போது உடனடியாகச் செய்துவிட முடியாது. **Human Sympathy** வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். நாங்கள் கேட்கிறோம் லக்ஷக்கணக்கான ஏழை மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்களே அவர்கள் மீது இந்த **Human Sympathy** யைக் காட்டவில்லையே. ஒரு சிறு தொகையினரான பணக்காரர் மீது வரிபோடும்போதுதான் **Human Sympathy** வந்து குறுக்கிடுகின்றதா? ஆகவேதான் திராவிடக் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ சுயம் பிரகாசம் எதிர்க்கிறார்கள். இது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. மேலும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். *Some may call it a scorpion. If the old Bill was a scorpion, the new Bill is a scorpion without its stings.* அதற்கு என்ன அர்த்தம்? “பணக்காரர்கள் மீது வரி போடுவதால் உணவுப்பொருள் தடை செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே நாட்டிலேயே உணவு உற்பத்தித் தடைவிசேஷமாக ஏற்படும்.” ஆகவே தான் உண்மையிலேயே பணக்காரர்மீது வரிபோடவில்லை என்று கனம் மாணிக் கவேலர் கூறியிருக்கிறார்கள். அவரே ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கொடுக்கில்லாத தேள் போன்ற முறையில் இந்தவரியைப் போட்டிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். இன்று முக்கியமாக நிலப் பிரபுக்களுக்கு வருமான வரி விதிப்பதன் மூலம் ஜில்லா ஒன்றுக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் சர்க்காருக்கு வருமானம் வரும். பல அபிவிருத்தி திட்டங்களை அதிகப்படியாகச் செய்யமுடியும். ஆனால் அவர்கள் சரியாக கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்று சாக்குசொல்லுகிறார்கள். உண்மையில் சாதாரணமாக ஒரு சிறு வியாபாரிகூட விற்பனை வரிக்காக தன் கணக்கை ஒழுங்காக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். ஆனால் இவர்கள் நொண்டிச் சமாதானம் சொல்லி இதைத் தவிர்க்க முயற்சிக்கிறார்கள்.

“பெரிய பெரிய அபிவிருத்தி திட்டங்கள் எல்லாம் போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஐந்து வருஷ திட்ட வேலைகள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருவதாகவே சொல்லுகிறார்கள். அம்மாதிரியான நிலைமையில் சர்க்காருக்கு வருமானம் கிடைக்க இம்மாதிரி பணக்காரர்கள் மீது வருமானவரி விதிக்காமல் வேறு எந்த விதத்தில் இந்த அபிவிருத்தி திட்டங்களை நிறைவேற்றப் போகிறார்களோ தெரியவில்லை. 15 கோடிக்கு மேல் வருமானம் வருகிற பணம் இருந்தால் தான் இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் செய்யலாம்.

“நிலப்பிரபுக்களை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயி சொத்து மடிந்தாலும் விளைந்தாலும், விளையாவிட்டாலும் குத்தகை கொடுக்கவேண்டும். வேறு சிலவு கிடையாது. ஆனால், மில் முதலாளிகளை எடுத்துக்கொண்டால் 20,000 ரூபாய் வருகிறதென்றால், விற்பனைவரி, வருமானவரி சர்க்காருக்கு

10th May 1954] [Sri N. K. Palanisami]

காருக்கு கொடுத்தாக வேண்டும். மேலும் லாபத்தில் ஒரு பங்கு தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுத்தாகவேண்டும். **Compensation** **Gratuity** கொடுத்தாக வேண்டும். இந்த நிலப்பிரபுக்களை எடுத்துக்கொண்டால் உழைக்காமலே குத்தகை மூலம் நிகர லாபமாக ஒருவித செலவும் இன்றி அவர்கள் பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஆகவேதான் சமுதாய நிலத்திலே அக்கறை கொண்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இப்படிப்பட்ட நிலப் பிரபுக்களுக்கு வருமானவரி விதிக்கவேண்டும் என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறது. அப்போதுதான் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நிறைவேறும். ஆகவே தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி, பிளானிங் கமிட்டி போன்ற கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தி செய்யவேண்டியதை தடை செய்து இக்கமிட்டிகளைக் கொண்டு விவசாய வருமான வரி விதிக்க என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்பதை யோசிக்கவேண்டும். தவிர வருமானவரி விவசாயிகளுக்குக் குத்தகைக் குறைப்பதற்கும் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் தூண்டு கோலாக இருக்கும். ஆகவே இந்த முறையில் சட்டங்கள் கொண்டுவர வேண்டுமேயொழிய வெறும் கண்ணாமூச்சி விளையாட்டு விளையாடுவதைப் போல சட்டம் கொண்டுவரக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ I think hon. Member, Mr. Kolkebail has given notice of an amendment which has been wrongly numbered by him. That should come under this clause and not clause 2. Let him move it.”

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ Sir, I move—

‘ Add after the proviso in item (b) of clause 2, the following :—

“ Levy of Surcharge in the South Kanara district.—Provided further that in the District of South Kanara in cases to which the provisions of sub-sections (1) and (2) of section 4 are not applicable the following provisions shall apply :—

1. No surcharge shall be leviable in respect of uncultivated punja lands ;
2. Where any lands including cultivated punja lands are in the possession of vala vargadar, kayamgenidar, permanent tenants, mulgeni tenant, or usufructuary mortgagee he shall be liable to pay the surcharge in respect of these lands ;
3. In other cases the registered holder shall be liable to pay the surcharge.
4. No person who is liable to pay the surcharge under clauses (2) and (3) shall, by reason of any contract with his tenant be entitled to recover the whole or any portion of the surcharge from such tenant.” ’ ’ ’

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—“ I think Mr. Padmaprabha Gounder also has given notice of an amendment which should come here. It reads—

‘ 3-E. Add at the end of proviso to item 2 (b) of clause 2, the following :—

“ Provided further in respect of estates or plantations whose extent exceeds 250 acres and the rent payable thereon is

[Mr. Speaker]

[10th May 1954]

less than the land revenue plus surcharge thereon, the surcharge under this Act shall be recoverable from the holder of the estate or plantations whether land revenue is at present payable by the holder of the estate or plantations or not.” ” ”

SRI P. NARAYANA KURUP :—“ I think it would come under clause 2.”

MR. SPEAKER :—“ I have no objection.”

9-58
a.m.

* SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தங்களைப் பிரேரேபித்து ஒரு சில விஷயங்களை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, நம்முடைய ராஜ்யத்திலே நிலம் வைத்திருக்கின்ற நிலச்சுவாந்தார்கள், அதாவது வருஷத்திற்கு ரூ. 500-க்கு அதிகமாக ஒரு ஜில்லாவில் நிலவரி செலுத்தக்கூடிய நிலச்சுவாந்தார்கள் சர்சார்ஜ் என்ற இந்தப் புதிய வரியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்த மசோதா வானது நம் முன் விவாதத்தில் இருக்கிறது. பொது விவாதத்தின் போது சபையிலே பல அங்கத்தினர்கள், நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வரி விதிப்பு முறையை ஆட்சேபித்து பல தடவைகள் பேசியிருக்கிறார்கள். இன்றிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் ஒரு ஏராவுக்கு குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கின்ற சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள், அந்த நிலத்திலிருந்து தங்களுடைய வாழ்க்கைக்குப் போதாத வருமானத்தை அடைந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய அம்மாதிரியான சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் என்ன விகிதத்தில் வரி கொடுக்கின்றார்களோ, அதே விகிதத்தில்தான் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கராக்கள் நிலங்களைத் தங்களுக்குச் சொந்தமாக வைத்திருக்கிற பெரு நிலச்சுவாந்தார்களும் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த முறை சரியானதல்ல. அதற்குப் பதிலாக விவசாய வருமான அடிப்படையில் வரி விதிக்கப்படவேண்டும் என்று இந்த சபை ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து எல்லாத் தரப்பு அங்கத்தினர்களும் சர்க்காருக்கு சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்த வரி விதிப்பு முறை ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக உபரி வரி போடுகின்றோம் என்று சொல்லி நம் முன்பு அதற்கான ஒரு மசோதாவை நிறைவேற்றுவதற்காக வைத்திருக்கிறார்கள்.

“ ஏற்கெனவே சென்ற ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட அந்த மசோதாவுக்கும் இன்றைக்கு நம் முன்பு விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவுக்கும் பெரிய அளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய மசோதாவானது ரூ. 500-க்கும் அதிகமாக வரி செலுத்துபவர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய விஷயம். ஆனால், நாங்கள் நினைக்கிறோம் : சர்க்காருக்கு வரக்கூடிய வருமானமோ ஏற்கெனவே குறைவாக இருக்கிறது. அதை இன்னும் அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று பலவிதமான புதிய வரிகளைப் போடுகின்றார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, இந்த ராஜ்யத்திலே வரி கொடுப்பதற்கு வசதி உள்ளவர்களிடமிருந்து ஏன் வரி வசூல் செய்யக்கூடாது என்பது நம்முடைய கேள்வி. அவர்களால் கொடுக்க முடியாது என்று நான் சொல்லவில்லை. இதே மசோதாவைக் கொண்டு வந்த இதே மந்திரி அவர்கள் ரூ. 50 கிஸ்தி செலுத்துபவர்களும் கூட உபரி வரியைக் கொடுக்கமுடியும் என்று தஞ்சை ஜில்லாவிலே கணக்கெடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இத்தனை ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது, ஒரு வருஷத்திற்கு இவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கிறது, அப்படிப்பட்டவர்கள் ரூபாய்க்கு இரண்டு அணை, நான்று அணை உபரி வரி கொடுப்பதினால் அவர்களுக்கு நஷ்டம் வந்துவிடாது என்று மந்திரி அவர்கள் பேசினார்கள். இப்பொழுது நாங்கள் சொல்லுகிறோம் : குறைந்த பட்சம் ரூ. 250-க்கு மேல் வரி செலுத்தக்கூடியவர்களும் கண்டிப்பாக இந்த உபரி வரியைக் கொடுக்க முடியும் ; அவர்களுக்கு அதிகமாக பாதகம் வந்துவிடாது என்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயம்.

10th May 1954] [Sri S. Ramalingam]

“ ரூ. 250 வரி செலுத்துகிறார்கள் என்றால், குறைந்தபட்சம் அவருக்கு 25 ஏக்கர்கள் நல்ல நஞ்சை நிலம் இருந்தாகவேண்டும். அப்படிப்பட்ட வர்கள் ஒரு ஏக்கராவது இவ்வளவு குத்தகை என்று கொடுத்துவிட்டு, சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கிற 60 : 40 வாரத்தின் அடிப்படையிலே வாரத்தை வாங்கிக்கொண்டு absentee landlord-ஆக இருந்தபோதிலும் ஒரு ஏக்கருக்கு குறைந்தபட்சம் ரூ. 150-க்கு குறையாது வருமானம் வரும். பதினைந்து ஏக்கர் நிலங்களுக்கு சுமார் நாலாயிரம் ரூபாய் வரையில் அவருக்கு கண்டிப்பாக குத்தகை கிடைக்கும். அப்படிப்பட்டவர்கள் எங்களுடைய திருத்தத்தின்படி (அதாவது நாலனு விதிப்படி) மேலும் ரூ. 62½ கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். சர்க்கார் சொல்லுகிறபடி பார்த்தால் அவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய வரி இன்னும் கம்மியாகத்தான் இருக்கும். ரூ. 62-ஐ அவர்கள் கண்டிப்பாக கொடுக்க முடியும். ஆயிரம் ரூபாய் வரி செலுத்துபவர்களுக்கு இன்னும் ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் உபரி வரி விதிக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

“ ஒரு ஜில்லாவில் குறைந்தபட்சம் ரூ. 500-க்கு அதிகமாக வரி செலுத்தக்கூடிய அளவுக்கு நிலங்கள் இருந்தால், இந்த சர்சார்ஜ் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ரூ. 450 வரி செலுத்தக்கூடிய அளவு நிலங்களும், திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் கிட்டத்தட்ட ரூ. 400 வரையிலும் வரி செலுத்தக்கூடிய அளவு நிலங்களும் ஒருவருக்கு இருந்தாலும்கூட அவர் இந்த சர்சார்ஜ் செலுத்தவேண்டியதில்லை. இது சரியல்ல. மாகாணம் பூராவும் எவ்வளவு நிலம் இருக்கின்றது. எவ்வளவு வரி செலுத்துகிறார்கள் என்று கணக்கெடுத்து வரி விதிக்கவேண்டும்.

“ *Illustration.*—(1) A is liable to pay as land revenue rupees three hundred in respect of lands held by him on a patta solely in his name. A and B are liable to pay as land revenue rupees three hundred in respect of lands held by them on a joint patta, B and C are liable to pay as land revenue rupees three hundred in respect of lands held by them on a joint patta. C is liable to pay as land revenue rupees three hundred under section 23 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948). All the lands are in the same district. Each of these persons A, B and C, is liable to pay surcharge under this section.

அதாவது ‘ஏ’ என்பவன் தனியாக சொந்தப்பட்டாவில் மூன்று ரூபாய் வரி செலுத்துகிறான். ஏ-யும், பி-யும் இருவரும் சேர்ந்து கூட்டுப் பட்டாவில் ரூ. 300 வரி செலுத்துகிறார்கள். லி-தனியாக ரூ. 300 வரி செலுத்துகின்றான். பி-யும் லி-யும் சேர்ந்து கூட்டுப் பட்டாவில் ரூ. 300 வரி செலுத்துகிறார்கள். இவர்கள் மூன்று பேருக்கும் இந்த சர்சார்ஜ் வரி விதிப்பு உண்டு என்று உதாரணத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நியாயமல்ல, நியாயத்திற்கு முரணானது என்று சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கூட்டுப் பட்டாவில் இணைக்கப்பட்ட இரண்டு பேரும், கூட்டுப் பட்டா வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற அந்தக் குற்றத்திற்காக இந்த வரி விதிப்பது கூடாது. மூன்று பேருக்கும் வரி விதிப்பது என்று சொன்னால் ரூ. 1,500-க்கு மேல் அதிகமாக வரி போகும். எந்த அளவிற்கு ஒருவன் வரி செலுத்துகிறானோ அந்த அளவுக்குத்தான் அவன் உபரி வரி செலுத்தவேண்டும் என்று இருக்கவேண்டும்.

“ கூட்டுப் பட்டாவில் ரூ. 500-க்கு அதிகமாக யாராவது வரி செலுத்தக்கூடிய அந்தப் பட்டா இருந்தால், கூட்டுப்பட்டாவில் இருக்கக்கூடிய இத்தனை நபர்களும் வரி விதிப்பில் கட்டுப்படுவார்கள் என்று அர்த்தம். யாராவது ஒருவரிடமிருந்து வசூல் பண்ணி அந்த ரூபாயை அவர்களிடம் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டியது அவர்களுடைய பொறுப்பு; சர்க்காருக்கு அந்தப் பொறுப்பு அல்ல என்று சொல்லப்படுகிறது. கூட்டுப் பட்டாவில் தனித்தனியாக வரி செலுத்தவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருப்பது முறையல்ல.

[Sri S. Ramalingam]

[10th May 1954]

“ரூபாய் 15-க்கு குறைவாக வரி செலுத்தக்கூடிய எல்லா விவசாயிகளுக்கும் வரி வஜா செய்யவேண்டுமென்று நான் மற்றொரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதுவும் மிக முக்கியமானது என்பதை சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்துகொண்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு ராமநாதபுரத்திற்கு நான் சென்றிருந்தேன். கெடுபிடி எதிர்ப்பு மகாநாடு ஒன்று அங்கு நடந்தது. நிலமுள்ளவர்கள் அந்த மகாநாட்டுக்கு அனேகம் பேர்கள் வந்திருந்தார்கள். பெரிய நிலச் சுவாந்தார்களும், 200, 300 ஏக்கரா நிலம் வைத்திருப்பவர்களும் அங்கு வரவில்லை. ஒன்றிரண்டு ஏக்கரா நிலம் உள்ளவர்கள் தான் அதிகமாக அந்த மகாநாட்டுக்கு வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய வரி ரூ. 10 முதல் ரூ. 15-க்குள்ளாகத்தான் செலுத்தாமல் பாக்கி வைத்திருந்தார்கள். அதைக்கூட அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை. அதை அவர்கள் கட்டவில்லையென்ற காரணத்தால் சர்க்கார் மிகக் கடுமையாக அவர்களிடம் நடந்து கொண்டார்கள் என்று இந்தச் சபையில் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். வீட்டில் தங்களுடைய சாப்பாட்டுக்கு வைத்திருந்த நெல்லையும் அள்ளிக்கொண்டு சென்றார்கள். ஆடு மாடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போனார்கள்; கோழியைப் பிடித்துக் கொண்டு போனார்கள். தோழர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் சொன்னது போல், வரி பாக்கியைச் செலுத்திவிட்டு குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு போங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு அங்கு நடந்திருக்கிறது. இந்த விஷயத்தைப்பற்றி நான் அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. ரூ. 10 முதல் ரூ. 15 வரை வரி செலுத்தக்கூடிய சிறு நிலச் சுவாந்தார்கள் எப்படி வரியைக் கொடுக்க முடியாமல் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள் என்பதற்கு உதாரணமாக நான் இதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. (At this stage V. Balakrishnan occupied the chair). டியரிப்பட்டவர்களுக்கு வரி வஜா செய்வதன் மூலம் இந்த ராஜ்யத்தில் பெரிய எண்ணிக்கையாக இருக்கக்கூடிய சாதாரண விவசாயிகளுக்குப் பெரிய நிவாரணம் கிடைக்கும். அவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுப்பதில் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை ஈடு செய்வதற்காக ரூ. 250-க்கு மேல் வரி செலுத்தக்கூடிய பெரும்நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு சர்சார்ஜ் போடவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம்.

Amount of land revenue.

Rate of surcharge.

(a) on the first Rs. 250 of the land revenue payable.	Nil.
(b) on the next Rs. 250 of the land revenue payable.	four annas on each rupee.
(c) on the next Rs. 500 of the land revenue payable.	eight annas on each rupee.
(d) on the balance of the land revenue payable.	one rupee on each rupee.

“மேற்கண்ட அடிப்படையிலே சர்சார்ஜ் விதிப்பு முறையானது திருத்தியமைக்கப்படவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். நாங்கள் யோசனை சொல்லக்கூடிய முறையில் வரி விதிப்பை ஒத்தக்கொண்டார்களானால், குறைந்தபட்ச நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும். அது மட்டும் அல்ல. முதலில் கனம் மந்திரி அவர்கள், சில வரி விகிதங்கள் நம் முன் வைத்தார்கள். கைத்தறித் தொழிலுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காகவும், ராஜ்ய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பற்றாக்குறையை சரிக்கட்டுவதற்காகவும் 4, 5 வர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். கைத்தறிக்காரர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டியது மிக முக்கியம். அவர்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து ஒரு சில பணக்காரர்களுடைய வரியை வாங்கி நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய சமூகத்தவர்க்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வது ரொம்ப நியாயம். அதேபோல், 15 ரூபாய்க்குக் கீழ் நிலவரி செலுத்தக்கூடிய சாதாரண விவசாயிகளுக்கு நன்மையைச் செய்யவேண்டுமென்பதை உத்தேசித்தாவது, அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க

[10th May 1954] [Sri S. Ramalingam]

* வேண்டுமென்ற அந்தக் காரணத்திற்காவது சர்க்கார் எங்களுடைய திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI V. MADANAGOPAL :—“ கனம் சேர்மன் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரித்து சில விஷயங்களை இந்த சபையினுடைய முன்வைப்பிற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த நிலவரி சர்சார்ஜ் பற்றையும் அதில் உள்ள சரத்துக்களையும் கவனித்தால், தேவைக்கு மேல் வருமானம் வருகிறவர்களிடம் வருமானவரி விதிப்பது சர்க்காருடைய கொள்கை அல்ல என்பது தெளிவாக்குகின்றது. அப்படி இல்லையென்றால் எல்லா தரப்பாலும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய விவசாய வருமான வரியை இவ்வளவு காலமாக காலங்கடத்தவேண்டிய அவசியமில்லை. விவசாய வருமான வரியைப்பற்றி பேசுகின்ற காலத்தில் கனம் நிதிமந்திரி அவர்கள் சொல்லுகின்ற காரணமும், ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகின்ற காரணமும் என்னவெனில், விவசாயிகளால் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்பதே. இது மிகவும் சரியான காரணமல்ல. உதாரணமாக, இன்றைக்கு டவுன்களிலும் கிராமங்களிலும் 10 பவுண்டு புகையிலை வாங்கி சின்ன வியாபாரம் செய்யும் வியாபாரிகூட மத்திய சர்க்காரின் விதிப்படி சிக்கல் நிறைந்த கணக்கை வைத்துக்கொள்கின்றனர். ஒழுங்காக கணக்கு வைத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதேபோல் சிறிய அளவில் பீடி தொழில் செய்பவர்கள்கூட கணக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். எழுதப்பட்டிருக்கத் தெரியாத ஒரு வியாபாரிகூட தினசரி ரூ. 10, 15-க்கு வியாபாரமானாலும் விற்பனை வரி கட்டுவதற்காக வேண்டி கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி இருக்கும்போது விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்கள் சரியான கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடிவதில்லை என்று கூறுவது சரியான காரணமாகத் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு கிராமங்களிலே ஒருவர் 100 ரூபாய் கடன் கொடுப்பதாயிருந்தால் 200 ரூபாய்க்கு பாண்டு எழுதி வாங்கிக்கொண்டு கணக்கு வைத்துக்கொள்ளத் தெரியும்போது, வருஷத்திற்கு மூவாயிரம் நாலாயிரம் வருமானம் வருவதை கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடிவதில்லை என்று கூறுவது மிகவும் தவறு. அவர்கள் வருமானக் கணக்கை கவனமாக நல்ல முறையில் வைத்திருப்பார்கள் என்பதில் எந்தவிதமான தடங்கலும் இருக்கமுடியாது. இந்த விவசாய வருமான வரியை மிராஸ்தார்களை தவிர வேறு எந்த பகுதியும் எதிர்க்கவில்லை. சம்பத்தில் மதுரையில் நடந்த தென்னாட்சி தொடர் விவசாயிகள் (மிராஸ்தார்கள்) கூட்டத்தில் கூறியுள்ளதை கவனித்தால் இந்த உண்மை நன்கு தெரியும். அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள் எங்களுக்கு விவசாய வருமான வரி போடவேண்டாம், சர்சார்ஜையே போடுங்கள், தாராளமாக கொடுக்கிறோம் என்று. சர்க்காரும் இதை இவர்கள் ஒரு நன்கொடைபோல் கொடுத்துவிட கூடுமென்ற முறையிலேதான் இந்த சர்சார்ஜ் மசோதாவை கொண்டு வந்திருக்கின்றனர். 1952-வது வருடத்தில் இதே மசோதா சபை முன்வரும்பொழுது இருந்த சில முக்கிய அம்சங்களையும் மிராசுதாரர்களுக்கு சாதகமாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. அன்று வரி விலக்குக்கு உள்ளான தொகை ரூ. 100, இன்று 500 ரூபாய், நிலவரி செலுத்துபவர்களுக்கும் சர்சார்ஜ் இல்லையென்ற திருத்தப்பட்டுள்ளது. 500 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்தக்கூடிய நிலப்பிரபுக்களுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்க சர்க்கார் தயாராக இருக்கிறது. சில பகுதியில் சென்ற வருஷம் பஞ்சம் ஏற்பட்டு அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு பரிபூரணமான நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அவர்களிடத்திலே செலவுக்குகூட பணமில்லாமலும், 5 ரூபாய் கிஸ்திகூட செலுத்த முடியாமலும் தங்களுடைய ஆடுமாடுகளை விற்கும்படியான நிலைமையில் அங்குள்ள விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டனர். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளிடமிருந்து வரிவசூலிக்க சர்க்கார் அவர்களுடைய சொத்துக்களை ஐப்தி செய்ய முயலுகிறது. ஆனால் 500-க்கு மேல் வரி செலுத்தக்கூடியவர்கள் விலையத்தில் மட்டும் வரிவிலக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

“ விவசாய வருமானவரி என்று சொன்னால், இதில் சர்க்கார் கவனக்குறைவாகவே இருந்து வருகிறது. தண்ணீர் தீர்வையாக செலுத்தும் தொகைக்கு சர்சார்ஜ் கூடாது என சில மெம்பர்கள் கூறினார்கள். மேலும் உரம் விலை அதிகம், விவசாயச் செலவு அதிகம். ஆகவே வரியை அதிகப்

10-08
a.m.

[Sri V. Madanagopal]

[10th May 1954]

படுத்தக்கூடாது என்றெல்லாம் விவாதிக்கப்பட்டது. நீர்ப்பாசன பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய நஞ்சை நிலத்திற்கும், புஞ்சை நிலத்திற்கும் வித்தியாசம் இருப்பதைக் காணலாம். நஞ்சை நிலத்திற்கு தண்ணீர் வசதி செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. அதன் காரணமாக அந்த நிலத்திலே விவசாயத்திற்கு ஒரு உத்தரவாதம் இருக்கிறது. நஞ்சை நிலத்திலே ஒரு கலத்தின் உற்பத்திச் செலவு 10 ரூபாய் என்றால் புஞ்சை நிலத்திலே ஒரு கலம் உற்பத்தி செய்வதற்கு உற்பத்திச் செலவு 20 ரூபாய் ஆகிறது. தண்ணீர் இறைத்து புஞ்சை விவசாயம் செய்வது என்பது பெரும் சிரமம் கொண்டதாக உள்ளது. உதாரணமாக ஒருவருக்கு 30 ஏக்கர் நஞ்சை நிலமோ, 200 ஏக்கர் புஞ்சை நிலமோ இருக்கிறதென்றால் அவர்களில் பெரும்பாலோர் நேரடி விவசாயிகள் அல்ல. 100-க்கு 99 சதவிகிதம் பேர் நிலத்தை வாடகையாக விட்டுவிடுகின்றனர். ஆகவே தான் அப்படிப்பட்ட மிராசதாரகளுக்கு வருமானத்தின் பேரில் விவசாய வருமான வரியை போடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். ஒருவருக்கு 30 ஏக்கர் நஞ்சை பூமி இருக்கிறதென்றால், ஒரு ஏக்கரில் 10 மூட்டை அதாவது சுமார் 180 ரூபாய் வாடகையாக குத்தகை அல்லது வாரமாக அவருக்கு வருகிறது. அதுபோல் 30 ஏக்கருக்கு கணக்கிடால் 4,500 ரூபாய் நிலத்திலிருந்து மட்டும் அவருக்கு வாடகையாக வருமானம் வரக்கூடிய வசதியிருக்கிறது. ஆகவேதான் அப்படியுள்ளவர்களிடம் இந்த விவசாய வருமான வரியை வசூலிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம்.

“இந்த சர்சார்ஜ் ரூ. 250 லிருந்து ரூ. 500 வரை நிலவரி செலுத்துபவர்களுக்கு 4 அணுவும், ரூ. 500 முதல் ரூ. 1,000 வரை எட்டணு வென்றும் ரூ. 1,000-க்கு மேலுள்ளவற்றிற்கு 1 ரூபாய்க்கு 1 ரூபாய் என்று முன்பு விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இன்றைக்கு அது குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே பழையபடி அதை உயர்த்தவேண்டும். அதற்கு பதிலாக மத்தியதர ஏழை மக்களை பாதிக்கக்கூடிய சாதாரண மில் துணிகளையே சர்க்கார் வரி விதிக்க தொங்கியிருக்கிறது. அதே போல் தங்கம், வெள்ளி நகைகள், இமிடேஷன், வைரம் போன்றவற்றின் மேல் வரிபோடப்பட்டிருக்கிறது. இன்று வேலை இல்லா திண்டாட்டத்தாலும் இதர நெருக்கடியாலும் அவதியுறும் தொழிலாளர்களையும் மத்தியதர மக்களையும் பாதிக்கும் வரிவிதிப்புகளை கைவிட்டு தேவைக்கு மேல் வருமானம் அடைகின்றவர்களிடம் அதிக வரி வசூலிக்கும் கொள்கையை சர்க்கார் கையாள்வேண்டும். ஜில்லா என்பதற்கு மாகாணம் என்று மாற்றவேண்டுமென இந்த மசோதாவிற்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Chairman, Sir, mine is a simple amendment and its object is only to bring the main clause into line with the illustrations in the Bill. As has been pertinently pointed out by an hon. Member illustrations are not part of the sections. They must flow from the principle enunciated in the section. Reading the illustrations, we would find that if a person is to pay assessment in different capacities, they will not be tacked on together. But if the clause stood alone without the illustration, it would be capable of the other interpretation. We have known many cases where the sections were clear and courts have ignored the illustrations and given decisions according to the letter and spirit of the illustration. Therefore, what I want is to add ‘in the same capacity’. It would mean that if a landholder pays assessment in different capacities, it will not be tacked on together. I hope this amendment which only clarifies the position will be acceptable to the Government.”

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ Mr. Chairman, Sir, I commend my amendment to the Government so that certain landlords who

10th May 1954] [Sri S. S. Kolkebail]

have leased out their land on a permanent basis to the tenants may not be affected by this Bill. Now, as the Government also know, the land tenure system varies from district to district. In the case of South Kanara, land tenures are quite different from other districts. There, we have got what is called 'valavargadhar', a word unknown in any other part of the State. What does this mean? Valavargadhar is virtually a tenant who does not pay any rent to the landlord but has only to pay the assessment. But unfortunately, the patta of the property will be in the name of the landlord. The valavargadhar is not a pattadar. He is only a tenant but under the present Bill the pattadar may be liable to pay surcharge on the assessment which the tenant has to pay. Now there is no law under which the pattadar can claim this from the valavargadhar. So, it will be a rather bad law if we ask the pattadar to pay the surcharge for a land from which he is not deriving any benefit either in kind or in cash. Under these circumstances I submit that they must be made to pay and not the person in whose name the patta of the property stands. That is one aspect.

" Then there are what are called 'Mulgeni' tenants. Under this, there are four classes of tenants. These are enjoying lands on a fixed rent for perpetuity. In many cases they have to pay rent less than the assessment prior to 1920. So the Government passed an Act called the Mulgeni Enhancement of Rent Act under which the landlord was given the right to move the Revenue Courts to get the rent enhanced. Now under this Bill, it is not the rent that is going to be enhanced but a surcharge is proposed to be levied. It may not come within the definition in that Act. Whatever it may be, the tenants should not be made liable to pay to the landlord this enhanced surcharge or assessment. If the tenants are made to pay this either under that Act or under this Bill, the tenants would be put to great hardship. Therefore, I say that these tenants should be exempted from paying this surcharge because they are in possession of only small holdings. If the landlords were given the right to collect this from the tenants, immediately they will rush to courts to get a decision in their favour. If my amendment is accepted by the Government, the landlord will be made liable to pay this surcharge and the tenants will be exempted from paying it. Therefore, I request the Government to accept this amendment also.

" Further, there is another system which is peculiar to South Kanara and that is the 'Kumki' privileges. For cultivating the nanja lands the tenants require some foliage and green leaves. For that purpose, the land tenure system has been evolved by the Board of Revenue and the Board has framed clear rules under which the persons in possession of such lands shall be entitled to have two acres of 'punja' lands. On the strength of these rules, a person holding 100 acres of these lands shall be entitled to have 200 acres of 'punja' lands. They are uncultivable. From these lands the landlords are not getting any benefit whatsoever. The tenants in possession of these lands also are not getting any benefit from

[Sri S. S. Kolkebail]

[10th May 1954]

these uncultivable lands which are necessary for proper cultivation of these 'nanja' lands. These uncultivable lands are taken from Government for the purpose of conserving forest growth. For having grazing ground or growing green manures only, these lands are taken. No direct benefit is derived from these lands. The only indirect benefit is that of getting green manure for cultivating the 'nanja' lands. So my submission is that these 'punja' lands which are uncultivable should not be surcharged. This aspect of the matter was covered by me in my minutes submitted by me in the Select Committee Report in the year 1952. If the Government were to go through the report dated 10th October 1952 they will find that all these amendments that I have moved to-day stand part of the Bill accepted by the Government, the Revenue Minister, the Hon. Minister for Finance and everybody concerned. This was discussed and then accepted by the Government. So my submission to the Government is that there can be no objection to the Government accepting the amendments moved by me now and which were already accepted by them in October 1952. So I commend that these amendments may be accepted by Government and justice done to the tenants."

* SRI T. ANANTA PAI:—"Mr. Chairman, Sir, yesterday speaking during the general discussion, I was urging upon the Government that as far as possible the proposed surcharge should be made payable by the landlords themselves and not passed on to the tenants as it was very likely that this incidence might be indirectly passed on to them. That objection could be got over if the Government are pleased to accept the amendments moved by the hon. Member Sri Narayana Kurup wherein he says 'notwithstanding any agreement to the contrary, no enhancement of the rent must be permitted in order to see that this is passed on to the tenant'. But conditions in South Kanara, however, require further amendments because it is not in every case that it could be paid by the landlord. In cases such as those pointed out by the hon. Member Sri Kolkebail—in the case of Valavargadar, kayamgenidar, permanent tenants, Mulgeni tenant, or usufructuary mortgagee so far as the whole State is concerned,—it would be necessary to see that this is not imposed on the landlord because very probably what he is getting under the contract from the tenant will be negligible and where the benefits are enjoyed by the tenants themselves, it is but fair that the tenants must be made to pay the surcharge. I would, therefore, commend to the Government the acceptance of the amendments moved by the hon. Member Sri Kurup and part of the amendment moved by hon. Member Sri Kolkebail, reading as follows: 'Where any lands including cultivated punja lands are in the possession of a Valavargadar, Kayamgenidar, permanent tenants, Mulgeni tenant, or usufructuary mortgagee, he shall be liable to pay the surcharge in respect of these lands' with the addition 'notwithstanding any contract to the contrary'. If these further words are added to his amendment, the other part of the amendment of the hon. Member Sri Kolkebail appear to be unnecessary. Of course, the

10th May 1954] [Sri T. Ananta Pai]

question of exempting the 'Kumki' lands is a matter to be decided by the Government as the land revenue surcharge is levied not with reference to the type of lands and the objection raised by the hon. Member Sri Kolkebil may not hold water. The Select Committee might have taken this point into consideration because in the first instance the exemption limit was not so high. Now since the surcharge is to be collected only from the big landlords, it may not make much difference even if these are not exempted. I would, therefore, urge upon the Government to see that while the surcharge is not levied on the tenants generally, in exceptional cases as was pointed out by me, it is the tenants that should be made to pay and not the landlords.

"Thank you, Sir."

SRI N. SIVARAJ :—“தலைவர் அவர்களே, கனம் நண்பர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் என்னவென்றால், surcharge வரி போடக்கூடிய காலத்திலே, சிறு பட்டாதார்களுக்கு நில வரி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்பதே. இன்றைய தினம் சர்க்காருக்கு அதிகப்பணம் தேவையாகியிருப்பதினால், இந்த உபரி வரி மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கு பணம் கிடைக்க வேண்டுமானால், விவசாயிகளுக்கு நில வருமான வரியை ஒரு நல்ல முறையிலே விதிக்கலாம். இந்த உபரி வரியிலிருந்து சுமார் ரூ. 7 அல்லது 8 லட்சம் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. இந்த உபரி வரி அமுலிலிருக்கக் கூடிய காலத்தில் ரூ. 15-க்கும் குறைவாக கிஸ்தி செலுத்தக் கூடிய ஏழைப்பட்டாதார்களுக்கு நில வரியிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டுமென்று தோழர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தம் மிகவும் நியாயமானதே. இன்னொரு திருத்தமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இந்த surcharge rate-ஐ உயர்த்த வேண்டுமென்றும் ரூ. 250-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்துபவர்களுக்கும் இந்த உபரி வரியைவிதிக்க வேண்டுமென்பதே. அதாவது முதல் ரூ. 250 வரை இந்த வரி கிடையாது. அதற்கடுத்த ரூ. 250-க்கு, இப் பொழுது உத்தேசித்திருக்கும் 2 அணவுக்குப் பதிலாக 4 அணவாகவும், அதற்கு மேலே உள்ள ரூ. 500 வரையில் 8 அணவாகவும், மீதமுள்ள தற்கு ரூ. 1 ஆகவும் உயர்த்த வேண்டுமென்று இந்தத் திருத்தம் சொல்லுகிறது. இந்த விதிப்படி வரி விதித்தால், சர்க்காருக்கு இரண்டு பங்கு வருமானம் நிச்சயமாகக்கிடைக்கும், கிட்டத்தட்ட ரூ. 15 அல்லது 20 லட்சம் கிடைக்கும். ஆகவே, இவ்விரு திருத்தங்களும் நியாயமானவை. இந்த உயர்ந்த கட்டணத்தை விதிப்பதால் மிராசதார்கள் பெரிய அளவுக்குப் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். பெரிய நிலச்சவான்தார்கள் அநேகமாக குத்தகைதாரர்கள் தான். அவர்கள் நேரிடையாகச் சாகுபடி செய்வதில்லை. எங்கள் ஜில்லாவைப் பொருத்த வரை, குத்தகை, வாரம் ரேட்டைப் பார்க்கும் பொழுது, விவசாயத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளாமல், உட்கார்ந்துக் கொண்டே சவுகரியமாக வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு, 60 சத விதிகம் வருமானம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. இந்த ரேட்டை உயர்த்துவதினால் சர்க்காருக்கு ரூ. 10 அல்லது 12 லட்சம் கிடைக்கும், ஆகவே, சிறிய பட்டாதார்களுக்கு, போதுமான வருமானமில்லாதவர்களுக்கு, வரி விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். இந்த இரு திருத்தங்களும் மிகவும் நியாயமானதால், அவைகளை ஆதரித்து, என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI P. RANGASWAMY REDDIAR :**—“கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மூன்றாவது clause-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்களை நான் ஆதரிக்கிறேன். மூன்றாவது கிளாஸில் 'in respect of lands held by him in a district shall pay to the Government for that fasli a surcharge on the land revenue payable by him' 10-32 a.m.

[Sri P. Rangaswamy Reddiar] [10th May 1954]

என்றுச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'ஒரு ஜில்லாவில் இருக்கின்ற நிலங்கள்' என்பதை மாற்றி 'ராஜ்யம் முழுவதிலும் இருக்கின்ற நிலங்கள்' என்ற திருத்தத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ளுவதாகச் சொல்லிவிட்டதால், அதை விட்டு விடுகிறேன். மற்ற clause களிலும் இதற்குத் தகுந்தாற்போல் மாறுதல்கள் செய்யவேண்டும்.

"திருவாளர் பழனிசாமி அவர்கள் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதன்படி clause 3 (A)-ல் 'Nil' என்பதற்கு பதிலாக 2 அணு (B)-ல் 2 அணுவுக்குபதிலாக 4 அணு என்றும், (C)-ல் 4 அணுவுக்குப் பதிலாக 8 அணு என்றும், (D)-ல் 8 அணுவுக்குப் பதிலாக 1 ரூபாய் என்றும் வரி விகிதம் உயர்த்தப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் ஆமோதிக்கிறேன். உதாரணமாக, ரூ. 250 கில்தி செலுத்துபவர்கள் அதிகப்படி ரூ. 31-4-3 கொடுக்கவேண்டும். இதைக் கொடுப்பது கஷ்டமாயிருக்குமென்று சொன்னால் அதை ஒத்துக் கொள்ளமுடியாது.

"இன்னொரு விஷயத்தையும் சர்க்கார் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அநேக இடங்களில் 'Settlement' நடந்து 30 அல்லது 35 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இதற்குள் நிலங்களுடைய பொறுமானத்திலும் அவைகளிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய வருமானத்திலும் பலவித மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் இப்பொழுது Survey நடத்தாமல் பழைய வரி விகிதாசரத்தையே அனுஷ்டிப்பதில் நிலப் பிரபுக்களுக்கு லாபமே ஒழிய நஷ்டமில்லை. இந்த சூழ்நிலையில் திருத்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விகிதாசாரம் அதிகமானது என்று யாரும் சொல்லமுடியாது.

"அடுத்த படியாக ஒரு விஷயம் சரியாகப் புரியவில்லை. அது உதாரணங்களைப் பற்றியது. முதல் உதாரணத்தில், A என்பவர் தனியாக அவர் பேரில் உள்ள நிலங்களுக்கும் ரூ. 300 வரி செலுத்துபவர், A, B, இருவரும் சேர்ந்து கூட்டுப்பட்டாதார்களாக ரூ. 300 கில்தி செலுத்துபவர்கள். B, C இருவரும் அதே மாதிரியாக ரூ. 300 கில்தி செலுத்துபவர்கள். C மட்டும் தனியாக ரூ. 300 வரி செலுத்துபவர். இந்த உதாரணத்தின்படி 'Each of these three persons A, B and C is liable to pay surcharge' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இது எப்படி நடைமுறையால் அமுல் செய்யப்படுமென்று தெளிவு படுத்துவது அவசியம். A, B, C மூவரும் சேர்ந்து மொத்தம் ரூ. 1,200 மீது உப வரி செலுத்தவேண்டும். முதல் ரூ. 250-க்கு வரி கிடையாது. அடுத்த ரூ. 250-க்கு 2 அணு வீதமும் அதற்கு மேல் ரூ. 500-க்கு 4 அணு வீதமும், அதற்கு மேல் ரூ. 200-க்கு 8 அணு வீதமும் கணக்குப் பார்த்தால் மொத்தம் ரூ. 256-4-0 வருகிறது. இந்த உபரி வரியை A, B, C மூன்று பேர்களும் விகிதாசாரப்படி பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டுமா? அல்லது ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாகக் கொடுக்கவேண்டிய வரியை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு அதன்படி உபரி வரி கொடுக்கவேண்டுமா? மூன்றாவது clause படி ரூ. 500-க்கு மேல் கில்தி செலுத்துபவர்கள்தான் இந்த உபரி வரியை செலுத்தவேண்டும். A தனியாக ரூ. 300 வரி செலுத்துகிறார். A, B இருவரும் சேர்ந்து செலுத்துகிற ரூ. 300-ல் A மட்டும் ரூ. 200 கொடுப்பதாயிருந்தால் மொத்தம் A என்பவர் ரூ. 500-க்கு வரி செலுத்தவேண்டும். B என்பவர் பாக்கி ரூ. 100, B, C இருவரும் கொடுக்கும் வரியில் ரூ. 200-மாக மொத்தம் ரூ. 300-க்கு வரி செலுத்தவேண்டும். C என்பவர் பாக்கி ரூ. 400-க்கு வரி செலுத்தவேண்டும் இப்படிக் கணக்குப் பார்த்தாலும் ஒவ்வொருவரும் கொடுக்கிற கில்தி ரூ. 500-க்கு மேல் போகாததால் யாருமே உபரி வரி செலுத்தவேண்டியதில்லை யென்று அர்த்தமா? அல்லது கூட்டுப் பட்டாதார் என்ற காரணத்தினால் வரி செலுத்த வேண்டுமா என்பதைத் தெளிவாக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் அனுபவசியமான வீண் பிரச்னைகளுக்குக் கோர்ட்டு விவகாரங்களுக்கும் இடமளிக்கும். நான் ஏற்கனவே எடுத்துக்காட்டியது போல மூன்றாவது clause-ல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் 4-வது, 5-வது உதாரணங்கள். திருத்தி அமைக்கப்படவேண்டும் இந்த மூன்றாவது clause-க்கு எதிர் கட்சியினர் கொடுத்திருக்கும்

10th May 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டாலும் சரி, ஏற்றுக் கொள்ளா விட்டாலும் சரி இதை மீண்டும் ஒரு முறை பரிசீலனை செய்து திருத்தி அமைக்காவிட்டால் மேலே கூறியபடி, வீண் விவகாரங்களுக்கு இடம் ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—கனம் சேர்மென் அவர்களே இந்த மசோதாவிலேயே மிகவும் முக்கியமான பகுதி இது. எப்படி, எந்த முறையில் வரிவிதிக்கவேண்டுமென்று இதில் காணப்பட்டிருக்கிறது இதிலே முக்கியமான அபிப்பிராய பேதம் என்னவென்றால் நம் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் நிலங்களுக்கு சர்சார்ஜ் விதிப்பதை விட்டு வருமான வரி விதிக்கவேண்டுமென்கிறார்கள். அதை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ள வில்லை. வருமான வரி விதிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறவர்களில் நூற்றுக்கு 75 பேருக்கு மேல் விவசாயம் என்ன வென்றே தெரியாதவர்கள் என்று நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல முடியும்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“நிலமே யில்லாதவர்கள் !”

*** SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—**“பட்டினத்தில் இருந்து கொண்டு இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளிலுள்ள தொழிலாளர்களிடம் சந்தா வாங்குவதும், அவர்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்தப் போராட்டம் நடத்தவும் மாத்திரம் தெரிந்தவர்கள், தங்களது நகர அனுபவத்தை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு விவசாய வருமான வரி விதிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகளின் உண்மை நிலைமை என்ன வென்றே இவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. “உழுதவன் கணக்கும் பார்த்தால் உழவுகோல் கூட மிஞ்சாது,” என்று சொல்லுவார்கள். அது முற்றிலும் உண்மையாகவே இருக்கிறது. உதாரணமாக ஒரு ஏக்கராவுக்கு ரூ. 200-லிருந்து ரூ. 250 வரை பயிர்ச்செலவு ஆகிறது, நெல் விளையும்படியான பூமியில், இப்பொழுது இருக்கும் நிலைப்படி ரூ. 300-லிருந்து ரூ. 320 கிடைக்கும். அதாவது கிட்டத் தட்ட 70 ரூபாய் லாபம் கிடைக்கும் சரியான வெள்ளாமை விளைந்தால், இதற்காக அவர்கள் பட வேண்டிய கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. வியாபாரிகளுக்கு வருமான வரி போடுவதில் எவ்விதமான ஆட்சேபமேயுமில்லை. அவர்கள் கணக்குகள் ஒழுங்காக எழுதிவைப்பார்கள். ஆனால் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களில் நூற்றுக்கு என்பது பேர்களுக்கு மேல் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள்; வாயில்லாப் பூச்சிகள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு உழைப்பதைத் தவிர அதில் நாலு காசு கூட சம்பாதிக்க வழியில்லாதவர்கள்.”

SRI S. VADIVELU :—“Sir, On a point of order : கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது ‘உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழவு கோல் கூட மிஞ்சாது’ என்று சொல்லி விவசாயத்தில் லாபமே யில்லை யென்கிறார்கள். மிராசதார்கள் நானுக்கு நான் ஏழைகளாகவா போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்.”

*** SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—**“மிராசதார்களுடைய கடன் பளு நானுக்கு நான் எவ்வளவு அதிகரித்துக் கொண்டு போகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் கவனித்தாரானால் நான் சொல்வதன் உண்மை விளங்கும். 1938-ம் வருஷத்தில் தான் கடன் நிவாரண மசோதா வந்தது. அதற்குப் பிறகு இன்றைய தினம் பார்த்தால் நாலாயிரம் ரூபாய், ஐயாயிரம் ரூபாய் என்று ஒவ்வொரு வரும் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் பொருளாதாரம் சிறப்பாக இருந்தால் இன்று கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் எதற்கு? அவர்களது உள் வாழ்க்கை வெளியில் வேண்டுமானால் தெரியாமலிருக்கலாம். உதாரணமாக T.B. நோயாளி படுக்கையில் இருக்கும்போது ஒரே உப்பலாக உப்பியிருப்பான். வெளியில் பார்த்தால் நோயற்றவனைப் போலிருக்கும் தவிர நோய் அவனுடைய உள்ளே குடைந்திருக்கும். அதே போலத்தான் விவசாயிகளின் வாழ்க்கையிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் பேசிப் பிரயோசன மில்லை. (At this stage Mr. Speaker resumed the chair.) வாயில்லாப் பூச்சிகளான ஏழை விவசாயிகளை கணக்குகள் வைத்துக்

[Sri P. G. Karuthiruman] [10th May 1954]

கொள்ளவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் செய்வது சரியல்ல. வருமான வரி விதிக்கவேண்டுமென்றால் வருமான வரி அதிகாரிகளுக்குக் கணக்குகள் காட்ட அவர்கள் கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வரும். நம் விவசாய மக்களுக்கு வருமான வரி அதிகாரிகளிடம் கணக்குகளை சரி வர ஒப்பித்து அவர்களை திருப்தி செய்ய முடியுமா வென்று கேட்கிறேன் ? ”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ On a point of information, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Hon. member is not yielding.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ On a point of order, Sir, கணம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது விவசாயிகளுக்குக் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளத் தெரியாதென்றும், அதனால் வருமான வரி விதிப்பது சரியல்ல வென்றும் சொன்னார். புகையிலை வரி எந்த அடிப்படையில் வாங்கப்படுகிறது என்று கேட்கிறேன்.”

* **SRI P. G. KARUTHIRUMAN** :—“ உற்பத்தியாகும் இடத்தில் புகையிலைக்கு வரி கிடைப்பதென்றும் விற்கும்படியான இடத்தில்தான் வரி விதிக்கப்படுகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இன்றைய சூழ்நிலையில் வருமான வரி விதிப்பது என்பது கொஞ்சம் கூட முடியாத காரியம். இன்றைக்கு மாதிரியல்ல. நாளைக்கு எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை இந்த மந்திரி சபையை அமைத்து ராஜ்ய நிர்வாகத்தை நடத்துவது என்றாலும் கூட விவசாயிகளுக்கு வருமான வரி விதித்து, அதை வெறும்புகரமாக நடத்த முடியாது என்று நாளைத் திட்டவாடமாச் சொல்ல முடியும்.

“விவசாயம் என்பது சாதாரண விஷயமல்ல, நாலாயிரம், ஐயாயிரம் ரூபாய் முதலீடு செய்தால் 500, 600 ரூபாய்க்கு மேல் லாபம் வராது. இதே மூலதனம் வேறு எந்தத் தொழிலில் போட்டாலும் போட்ட மூல தனத்தைவிட லாபமாக அடையலாம். நகரங்களில் ஒரு வெற்றிலை பாக்குக் கடை வைத்திருக்கிறவர் கூட விவசாயத்தில் அடையும் லாபத்தை விட அதிகம் அடைகிறார். இந்த விஷயத்தில் நேரிடையான என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் தற்காலத்தில் உற்பத்திப் பொருள்களின் விலை குறைந்து, —ஆனால் உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகி விட்டதன் காரணமாக 20 ஆயிரம் ரூபாய் முதலுக்கு 23 ஆயிரம் ரூபாய் தான் உண்மையாகவந்தது—அதிகச் கந்தாயம் கட்டினால் இந்த பாபமும் இருக்காது. இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும்படியான சர்சார்ஜ் கொள்கைக்கே பூரணமாக இணங்குவது கஷ்டமாகவுள்ளது. இந்த நிலைமையில் விவசாய வருமான வரி போடும் கொள்கை சரியானதல்ல. ஆகவே எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களை அதனை தயவுசெய்து விட்டு விரும்படியாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைய நிலைமையை உத்தேசித்து இவை யெல்லாவற்றையும் அடியோடு கைவிட்டு விட்டு ஒரு கமிட்டியை நியமித்து எந்த முறையில் வரி போடலாமென்று பரிசீலனை செய்தலே நலமென நான் நம்புகிறேன். அப்படியே சர்சார்ஜ் வரி போட்டாலும் கூட விவசாய வருமான வரி போட சிபார்சு செய்யவேண்டாமெனக் கேட்டுக் கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

10-45
a.m.

* SRI R. KRISHNAN :—“ **മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ,** സർ, എന്റെ അംഗീകൃത ശ്രീ രാമലിംഗം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ഈ ഭേദഗതിയെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടു വാക്കു പറയാൻ ഞാനഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഈ സച്ചാജ് ഏല്പിക്കുന്നതിനേക്കുറിച്ച് സഭയിലെ പല ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പ്രസംഗിച്ച ശ്രീ കരുത്തിമൻ ഇന്നലെയും ഇന്നും ഈ ബില്ലിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. കാക്കികാലാനികതി ഏല്പിക്കുകയോണെങ്കിൽ അതു കൊണ്ട് കൃഷിക്കാർക്കു വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകുമെന്നും അതുകൊണ്ട് ഈ സച്ചാജ് ഏല്പിക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്നാണ് അദ്ദേഹം വാദിച്ചതു. കൃഷിക്കാർക്ക് വേണ്ട പറ്റത്തു ജന്മിയുടെ തലയ്ക്കുവരുന്ന നികുതിയെ ഒഴിവാക്കാൻ വേണ്ടി കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്ന

10th May 1954]

[Sri R. Krishnan]

ഒരു വാദമാണിത്. വാദിക്കുന്നത് മുഴുവൻ കൃഷിക്കാരന്റെ പേരിലാണ്. കൃഷിക്കാരന് കണക്കുവയ്ക്കാൻ അറിയില്ല, അതുകൊണ്ട് കാക്കിക്കായ നികുതി ഏല്പിക്കുന്നതിന് കൃഷിക്കാരന് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകും എന്നാണ് പറയുന്നത്. കൃഷിക്കാരന്റെ പേരിൽ ജന്മികു വഹിക്കേണ്ടിവരുന്ന നികുതിയെ എതിർക്കുകയും സൂപ്പർജിന്റെ പേരിൽ കുറഞ്ഞ തോതിലുള്ള നികുതിയെ അനുകൂലിക്കുകയാണ് ചില മെമ്പർമാർ ചെയ്യുന്നത്. ജന്മികു നികുതികെട്ടുന്നതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നുവെന്നു വരുത്തിക്കൂട്ടാനുള്ള ഒരു ശ്രമമാണ് ഇവിടെ കണ്ടത്.

“കൃഷിക്കാരൻ കണക്കുവയ്ക്കാൻ അറിയാത്തവനല്ല. ആദ്യമുള്ള കൃഷിക്കാർക്കും കണക്കുവയ്ക്കാനറിയാം. അഥവാ അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത വല്ലവരുമുണ്ടെങ്കിൽ അവർ കണക്കെഴുതുകാരെവെച്ചു കണക്കുസൂക്ഷിക്കാൻ കഴിയും. ചെറിയ ചെറിയ കൃഷിക്കാർക്കു അതുകൊണ്ടു യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടുമുണ്ടാകുന്നില്ല. പതിനഞ്ചുരൂപികയിൽ കുറഞ്ഞ നികുതി കൊടുക്കുന്ന ആളുകളെ കുഴിവാക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ഈ ഭേദഗതിയുടെ ഉദ്ദേശം. ഈ നികുതികൊണ്ടു ഗവണ്മെന്റ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് അഞ്ചു ലക്ഷത്തിനും ആറു ലക്ഷത്തിനും ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു വരുമാനമാണ്. തെരെമിച്ച് കാർഷികാദായനികുതി ഏല്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ തുക അഞ്ചു കോടിയോ ആറു കോടിയോ ആയിത്തീരുമെന്നു എനിക്കുറപ്പുണ്ട്. ധാരാളം വലിയ ജന്മിമാർ നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ട്. കൃഷിയിൽനിന്നും കൊല്ലത്തോളം പത്തു ലക്ഷവും പതിനഞ്ചു ലക്ഷവും മേറുപ്രകാരമുള്ളതുകൊണ്ടു ജന്മികൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ട്. ഈ സമീപിതരെന്നു അങ്ങനെയുള്ള ജന്മികളുണ്ട്. കുറച്ചുകിടന്നിന്നും മറ്റും കൊല്ലത്തിൽ പത്തു ലക്ഷവും പതിനഞ്ചു ലക്ഷവും ആദ്യമെടുക്കുന്ന ആളുകൾ ഇവിടെയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് കാർഷികാദായനികുതി ഏല്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ നല്ലൊരു വരുമാനം ഗവണ്മെന്റിനാകുമെന്നുള്ളതിന് തർക്കമില്ല. ആനിയല്ലാണ് ആങ്ങൾ പറയുന്ന ഈ കാർഷികാദായ നികുതി പകരമായി ഈ സൂപ്പർജിനെ ഒരിക്കലും കണക്കാക്കാൻ പാടില്ലെന്ന്. നികുതി കൂട്ടണമെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റ് അനുമതി വേണമെന്നു ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ ഒരു നികുതി ഏല്പിക്കുന്നതുവരെ പതിനഞ്ചു രൂപികയിൽ താഴെ നികുതി കൊടുക്കുന്നവരെ പൂർണ്ണമായും ഈ സൂപ്പർജിന് കുഴിവാക്കണമെന്നാണ് ഈ ഭേദഗതികൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്. അതിനെ ഞാൻ ബലമായി പിന്തുടരുന്നു.”

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ Mr. Speaker, Sir, I rise to commend the principle contained in clause 3 as an attempt at rationalisation of the land tax structure in our State. Hon. Members may be aware that the land tax in this State is based on the uniform rule which shows no consideration to the fact whether a person owns a hundred acres or only an acre of land. It is uniform and even a person owning large tracts of land is not liable to pay any enhanced tax. Now, for the first time, there is an attempt at rationalisation of the structure of the land tax. People engaged in other professions and trades are liable to pay income-tax, profession tax and various other taxes but persons owning agricultural land and engaged in agriculture are not called upon to pay any tax on their income except the land revenue which is uniform and does not take into account the extent or the largeness of the size of the individual holding. The Government have now come to realize that there should be a rationalisation of the land tax structure and to bring it in conformity with other modes of taxation they have come forward with this Bill.

“ Sir, another point which was made out during the course of the debate was that an agricultural income-tax should be levied instead of this surcharge on land revenue. The hon. Member, Sri P. G. Karuthiruman, made a very powerful plea that this surcharge is better than Agricultural Income-Tax and that, in fact, a tax on agricultural income will be harmful. Some other hon. Members pointed out that there was no difficulty in imposing

[Sri K. Parthasarthy]

[10th May 1954]

an agricultural income-tax on persons paying a land revenue of more than five hundred rupees. No doubt, in such cases, it may not be actually difficult to do so but hon. Members should realize that if one agricultural income-tax is imposed, it will work a hardship even on ordinary ryots. They will be subjected to harassment. We have heard in this House everyday complaints about the harassments caused by officers of the Commercial Taxes Department.

“ In order to avoid such happenings, it is a desirable thing that the Government have come forward with this Bill. After all, what is this land revenue? All hon. Members may be aware that land revenue was fixed on the ‘ half-net ’ principle. The majority of lands in this State are held under the ryotwari tenure. Under this tenure, land revenue was fixed on the ‘ half-net ’ principle, that is, half the net produce from the land was fixed as the land revenue. Therefore, Sir, if a surcharge is imposed on land revenue, what does it amount to? It amounts to a tax on the net produce which the landowner gets or, in other words, it amounts to a tax on the agricultural income depending on the extent of the holding of the individual who owns the land. This may be an empirical or a rough and ready method of taxing the income from agriculture but I submit it is a very good substitute for the Agricultural Income-tax as, in fact, the surcharge is, as I have explained, based on the income from land. As regards plantations, the Government have taken into account the huge profits obtained by the planters and, in regard to ryotwari tracts, it is a very good thing that this surcharge is to be levied as contemplated in Clause 3 of this Bill.

“ Sir, I am glad the Government have realized the mischief done by the inclusion of the words ‘ in a district ’ in clause 3 and have agreed to remove this anomaly. There are also several other anomalies, as pointed out by the hon. Member, Sri P. Rangaswami Reddiar. But, I submit that these anomalies cannot be removed by accepting the amendment proposed by the hon. Member Sri M. Narayana Kurup, namely, to insert the words ‘ in the same capacity ’ after the words ‘ Every landholder who is liable to pay ’ in clause 3. I do not know how this is going to improve matters. One of the objects of the Bill seems to be that if a person pays land revenue in his individual capacity as the sole pattadar and again pays land revenue as a joint pattadar in respect of some other lands he should be liable to pay the proposed surcharge. But the suggested amendment to include the words ‘ in the same capacity ’ may exclude such a contingency because the words ‘ in the same capacity ’ may be argued to mean that in the instance mentioned by me the same pattadar who pays land revenue as sole owner is not occupying the same capacity when he is paying land revenue as joint pattadar or co-owner with another person, and, therefore, the two amounts should not be taken into consideration for the purpose of levying a surcharge. No doubt, it is necessary to make suitable provisions to provide for all such cases.

10th May 1954] [Sri K. Parthasarathy]

“Sir, when we go through Clause 3, it appears that there has been an attempt at oversimplification and it would have been better if all these cases have been provided for in the various sub-clauses. Anyhow, I submit, that sufficient attention should be paid to take into account all these cases and provision should be made for all of them.”

* SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தோழர் ராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகின்றேன். பொதுவாக வரி போடும்போது வருமானத்திற்குத் தக்கவாறும், வரியைக் கொடுக்கக்கூடிய சக்தியுள்ளவர்கள் மீதும் வரி போடவேண்டும். இன்றிருக்கக்கூடிய வரி விதிப்பு முறையில், யாரால் வரியைக் கொடுக்க முடியும், யாரால் கொடுக்க முடியாது என்பதை நிர்ணயிக்காமல் போடப்பட்டு நடைமுறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, ஒரு விவசாயிக்கு ஐந்து கலம்தான் விளைவதற்கு நிலம் இருக்கிறதென்றால் அது அவனுடைய வயிற்றுச் சோற்றுக்குக் கூட போதாது. வயிற்றுச் சோற்றுக்குக்கூட போதாமல் விளைக்கூடிய நிலங்களுக்கு வரி போடும் நிலையில் வரி முறை இருக்கிறது. தேவைக்கு மேல் வரக்கூடிய வருமானத்தின் மீது வரி போடுவதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபணைகளும் இருக்கமுடியாது. விவசாய வருமான வரி கொண்டுவர வேண்டுமென்ற சொல்லும் போது, நிலச் சீர்திருத்தம் வரப்போகிறது; ஆகவே இப்பொழுது வருமான வரி வேண்டியதில்லை என்று, சிலர் சொல்லுகிறார்கள்; விவசாய வருமான வரி கொண்டுவரவேண்டுமென்ற எண்ணம் உண்மையாகவே அவர்களுக்கு இல்லாத ஒரு காரணத்தினால்தான், இம்மாதிரி நிலச் சீர்திருத்தம் வரும் வரையில் ஒன்றும் செய்யவேண்டாம் என்று தட்டிக் கழிக்கும் முறையில் அவர்கள் பேசுகிறார்கள். இம்மாதிரி தட்டிக் கழித்துவிட்டு, மேலும் மேலும் லாபம் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும், மேலும் மேலும் சரண்டிக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தினால் அவர்கள் இம்மாதிரி நிலச் சீர்திருத்தம் என்ற வார்த்தையை உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்று தான் நான் நினைக்கிறேன்.

“இன்றைக்கு வியாபாரிகள் குறிப்பிட்ட அளவுக்குமேல் வியாபாரம் செய்தால் அவர்கள் வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. விவசாயிகளிடம் தங்களையே வயிற்றுச் சோற்றுக்கே போதுமான அளவு நிலம் இல்லாதபோது, அவர்களுக்கு வரி விதிப்பது சரியல்ல. ஆகவே, குறைந்த அளவு நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய மிராச்தார்கள் செலுத்தவேண்டிய வாய்தாவை ரத்து செய்து அதிக அளவு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வருமானத்திற்கு தகுந்தவாறு வரி போடவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“உழுதபின் கணக்குப் பார்த்தால் உழுக்கு கூட மிஞ்சாது”, என்று சொல்வதுபோல் உண்மையிலே நிலத்தில் உழைப்பவர்களுக்குதான் பொருந்தும். நிலத்தை உழைப்பவர்கள் உண்மையிலேயே தரித்திர நாராயணர்களாக கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதேசமயத்தில், உழைப்பவர்கள் என்ற பெயரில் சென்னை போன்ற பட்டணங்களில் உல்லாச வாழ்க்கை நடத்துபவர்களும் ஒளிந்துகொள்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஏன் இவ்வளவு வருமானம் வரவேண்டுமென்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ‘உழைப்பவர்கள்’ என்ற பெயரில் நிலத்தில் பாடுபடாமல் நகரங்களில் உல்லாச வாழ்க்கை நடத்துபவர்களின் கோஷியும்தான் அது. விவசாயிகளுடைய உரிமைகளைப் பறிப்பதற்கு அவர்கள் கையாளும் முறையில் இது ஒன்று. உண்மையிலேயே அவர்கள் உழவர் வாழ்க்கையை நடத்துவதில்லை. ஆகவே, இந்தச் சிறிய மிராச்தார்களுக்குள்ள வரியை ரத்து செய்து, பெரிய மிராச்தார்களுக்குப் படிப்படியாக எவ்வளவு வரியை வேண்டுமானாலும் உயர்த்துவதற்கான முறைகளைச் சர்க்கார் கையாளவேண்டும். விவசாய வருமான அடிப்படையில் வரி விதிக்கப் படவேண்டும். மிராச்தார்கள் விவசாயக் கணக்குகளை வைத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லக்கூடிய காரணம் சரியல்ல. விவசாயத்திலிருந்து பெரிய அளவு வருமானம் அடையக்கூடியவர்கள் ஒரு சில கணக்குப்

10-55
a.m.

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [10th May 1954]

பிள்ளைகளை வேலைக்கு அமர்த்திக்கொண்டால் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியும். கணக்கு வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய முறைகளையெல்லாம் படித்து விட்டு எவ்வளவோ பேர்கள் இன்றைக்கு வேலை கிடைக்காமலிருக்கும் போது, அவர்களை அதிக வருமானம் உள்ளவர்கள் வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளலாம். அவ்விதம் செய்வதன்மூலம் ஒரு சிலரிடம் குவித்துள்ள செல்வத்தை தேவைக்குமேல் பட்டதை தேவையுள்ளவர்களுக்கு கொடுக்கவும் ஏதுவாகும் என்று தெரிவித்து திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.”

10-58
a.m.

* SRI R. S. ARUMUGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன்பாக நில வரியின் மீது சர்சார்ஜ் விதிப்பது சம்பந்தமான விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. கடந்த ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பாக இதே பிரச்சனையானது இந்தச் சபையின் முன்பு கொண்டுவரப்பட்டு, அதன் மீது விவாதம் நடந்தன. குறைந்தது ரூ. 100 அல்லது ரூ. 150-க்கு மேற்பட்டு நிலத் தீர்வை செலுத்தக்கூடிய மிராசதார்களிடமிருந்து அதிகப்படியாக வரி வசூல் செய்யவேண்டுமென்ற நிலையில் அன்று இந்த மசோதாவானது சபை முன் விவாதத்திற்கு வந்திருந்தது. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், இந்தச் சபையிலுள்ள எல்லா பக்கத்திலுள்ள பல அங்கத்தினர்களும், ‘எழைகளைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவிலே இந்த மசோதா இருக்கின்றது’, என்று அன்று எதிர்த்துப் பேசினார்கள். ஆனால் அன்று எதிர்பார்த்த வருமானத்தை இப்பொழுது வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவின் மூலம் நிறைவேற்றிவிட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. இன்று இந்த சபையின் முன்பு ரூபாய் 500-க்கு மேல் தீர்வை செலுத்தக்கூடிய மிராசதார்களிடத்திலிருந்து மாத்திரம் உபரி வரி வசூல் செய்யப் பட்டவேண்டுமென்று கொண்டுவரப்பட்டுக்கிறது. அதிலும், ஒரேஜில்லாவில் நிலங்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய ஒரு சிலரைத்தான் இந்த உபரி வரி பாதிக்கும் என்ற தன்மையில் இந்த மசோதா இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், அப்படி இருப்பது நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியவில்லை.

“ரூபாய் 500-க்கு மேற்பட்டு நிலத் தீர்வை செலுத்தக் கூடியவர்களைத் தான் இந்தச் சட்டம் பாதிக்கும் என்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. காரணம் இந்த நாட்டில் ஆயிரக்கணக்கான நிலமில்லாத ஏழைகள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

“உதாரணமாக ரூபாய் 100 நிலத் தீர்வை செலுத்தக்கூடியவர்களுக்குக் குறைந்தது ஐந்து ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் இருக்கும். அநேகமாக வருஷமொன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் அதிலிருந்து வருமானம் கிடைக்கும். அந்த அளவிலே வருமானம் வரக்கூடிய ரூ. 100 தீர்வை செலுத்தக் கூடியவர்கள் பத்து அல்லது பன்னிரண்டு ரூபாய் அதிகமாக சர்சார்ஜ் செலுத்திவிட்டால் அவர்கள் அப்படியே நிலத்தைவிட்டு விட்டுப் போய் விடக்கூடிய நிலையில் பரம ஏழைகளாக ஆய்விடுவார்கள் என்று சொன்னால் அதை நான் நம்புவதற்கில்லை. மேலும் அவர்களது விவசாயமே நசித்துவிடும் என்று சொல்வதும் சரியல்ல. வேண்டுமானால், ஒரு சிலரைத் திருப்பிப்படுத்துவதற்காக பேசிக்கொண்டிருக்கலாம். ரூ. 10 தீர்வை உலுத்தக்கூடியவர்கள் கூட அறவே நிலமில்லாதவர்களைவிட ஒரு சிறுது உயர்ந்தவர்கள்தான் என்பதையாரும் மறக்க முடியாது. அவர்களது உழைப்போடும், ஒரு சில கஷ்டங்களோடும் அவர்களால் வாழத்தான் முடியும். இந்த நிலையிலே ரூ. 500-க்குமேல் நிலத் தீர்வை செலுத்தக் கூடியவர்களிடமிருந்து உபரி வரி விதித்தால் போதும் என்ற எண்ணத்தை விட்டுவிட்டு பழையபடி ரூ. 100-க்குமேல் தீர்வை செலுத்தக் கூடியவர்களிடமிருந்தே உபரி வரி விதித்தால் அதனால் எந்த ஆபத்தும் வந்துவிடாது. இதை எண்ணிப்பார்த்து, குறைந்தது ரூ. 100-க்கு மேல் நிலத் தீர்வை கட்டக்கூடியவர்களும் இந்த சர்சார்ஜை சர்க்காருக்குச் செலுத்தவேண்டுமென்று விதியைத் திருத்தியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

“மேலும், நாட்டு நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு வருமானம் எவ்வளவோ தேவைப்படுகிறது. விவசாயம் செய்து பிழைப்பதற்குக்கூட நில மில்லாதவர்களும், குடியிருப்பதற்குக்கூட வீட்டுக்கு இடமில்லாதவர்களும்

10th May 1954] [Sri R. S. Arumugam]

எவ்வளவோ பேர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய நிலைமையைச் சீர்திருத்த வேண்டிய காரியங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து, ஏழைகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கெல்லாம் சமீக்காருக்குப் பணம் தேவை என்பதையும் எண்ணிப் பார்த்து ரூபாய் 500-க்கு மேல் என்பது இல்லாமல் குறைந்த பட்சம் ரூ. 100 நிலத் தீர்வை செலுத்தக் கூடியவர்களும், ஜாஸ்தி வருமானம் அடைந்து வருகிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், அவர்களும் சர்சார்ஜ் செலுத்த வேண்டுமென்ற தன்மையில் இந்த மசோதாவிலுள்ள ஷரத்தைத் திருத்துவதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“எந்த இடத்தில் பார்த்தாலும் மிராசுதார்கள் அங்கே வாழ்கின்ற விவசாயிகளைப் படுத்தும் கொடுமையைத் தாங்க முடியவில்லை. மிராசுதார்கள் ஏன் அப்படித் தொல்லை கொடுக்கின்றார்கள் என்பதைப்பற்றி இந்த இடத்தில் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாமலிருக்கிற காரணத்தால், முன்பு பேசியதுபோல் பிற்தொரு சந்தர்ப்பத்தில் பேசிக் கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறேன்.”

“கடந்த சில வருஷங்களில் ஒரு மூட்டை நெல்லை ரூ. 45-க்கும் விற்ப்பிருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் உயர்த்திப் போட்டிருக்கிறார்கள். ரூ. 10 போட்டிருந்தால் இப்பொழுது ரூ. 30 அல்லது ரூ. 40 போட்டாருக்கு தீர்வை. ஆனால், அந்தக் காலத்தில் செட்டில்மென்ட் செய்து போட்ட நிலத் தீர்வை அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்த விதமான நிலத்திற்கும் தீர்வை உயர்த்தப்படவில்லை. மிராசுதார்களுக்கு தீர்வையை சிறிது உயர்த்திப் போட்டால் அதனால் அவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடாது. ஆகையால், ரூ. 100-க்கு மேல் தீர்வை செலுத்தக்கூடிய அத்தனை மிராசுதார்களையும் பாதிக்கக்கூடிய முறையிலே சர்சார்ஜ் விதிக்க வேண்டுமென்று கோட்டுக்கொண்டு என்னுடைய டேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI M. P. SUBRAMANIAM :—“சர்க்கார் சாதாரணமாக வரி 11-01 விதிப்பு சம்பந்தமாகப் பேசும்போது, ஒவ்வொரு வரியைப் போடும்போதும் a.m. எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் அதைப் போடக்கூடாதென்று சொல்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், யாருக்கு வரி போடக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். வரி கொடுக்கச் சக்தியில்லாதவர்களுக்கு வரி போடக்கூடாது என்று எதிர்க் கட்சியினர் சொல்லுகிறார்களேயொழிய, வரி கொடுக்கச் சக்தியுள்ளவர்களுக்குப் போடவேண்டாமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. வரி கொடுக்கச் சக்தியுள்ளவர்களுக்கு வரி போடுங்கள் என்று நாங்கள் சொல்லும்போது, சர்க்கார் அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு வரி விதிக்க முன் வருவதில்லை. ஏழை மக்களைப் பாதிக்கும் வகையில் போடப்படும் வரியைத் தான் நாங்கள் போடக்கூடாதென்று சொல்லுகிறோம். வரியைத்தாங்கக் கூடிய சக்தியுள்ளவர்களுக்கு நிச்சயமாக வரி அதிகமான அளவுக்குப் போடவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லும்போது, சர்க்கார் அப்படிச் செய்வதற்கு முன் வருவதில்லை.

“ரூபாய் 250-க்கு மேற்பட்டு நிலவரி செலுத்தக்கூடியவர்கள் சர்சார்ஜ் செலுத்தவேண்டுமென்று சொல்லுது மிகச் சாதாரணமான ஒரு பிரச்சினையாகும். எனக்கு முன் பேசிய நண்பர்கள் ரூ. 150-க்கு மேல் நிலவரி செலுத்தக்கூடியவர்களும் இந்த சர்சார்ஜ் செலுத்தும்படி இந்த மசோதாவைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சர்க்காருக்கு அதிகமான வருமானம் வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், அதே சமயத்தில் இந்த வரி விதிப்பின் மூலமாக ஏழு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் கிடைக்காது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். சர்க்காருக்கு இன்னும் அதிகமான வருமானம் வருவதற்கும், வரி விதிப்பிலுள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளைச் சரிப்படுத்துவதற்கும் ஏற்ற முறையிலும், முற்போக்கான முறையிலும் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படவில்லையென்று தான் நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

[Sri M. P. Subramaniam]

[10th May 1954]

“சென்னை ராஜ்யத்தில் ரூ. 500-க்கு அதிகமாக நிலவரி செலுத்தக் கூடியவர்களுடைய எண்ணிக்கை மிகச் சொற்பமாகத்தான் இருக்கும். சர்க்கார் பலப்பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் பணம் வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில், வரி செலுத்தக் கூடியவர்கள் அதிகமான வரியை அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்த வேண்டுமென்று எதிரக் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லும்போது, அது ஒத்துழைப்பா இல்லையா என்பதை யோசிக்கவேண்டும். ரூ. 500-க்கு மேல் வரி செலுத்துபவர்கள் சர்சார்ஜ் செலுத்தவேண்டும் என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக குறைந்த பட்சம் ரூ. 250-க்கு மேல் வரி செலுத்துபவர்கள் சர்சார்ஜ் செலுத்தவேண்டுமென்று இந்த மசோதாவைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும். இது மிகச் சாதாரண வேண்டுகோளாக இருப்பதால், இதை அவசியம் சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத்தான் விவசாயத்தில் நேரடியான அனுபவம் இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியாது. விவசாய வருமான வரி விதிக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, விவசாயிகள் கணக்குகளை வைத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தச் சட்டசபையில் பல அங்கத்தினர்கள் விவசாயிகளாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேண்டுமானாலும் கணக்குப் பிள்ளைகளைக் கொண்டு கணக்குகள் வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம்; விவசாயக் கல்லூரியில் படித்திருக்கலாம், பத்திரிகையில் விவசாயத்தைப் பற்றி படித்திருக்கலாம், ஆனால், நேரடியாக விவசாயம் செய்யக் கூடியவர்களுடைய அனுபவம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. சாதாரணமாக, விவசாய வருமான வரி போடவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லும்போது, ரூ. 200 அல்லது ரூ. 300 வரி கட்டுபவர்களுக்குத்தான் போட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். ரூ. 200 அல்லது ரூ. 300 வரி கட்டக்கூடிய நடுத்தர விவசாயிகள் கட்டாயமாக கணக்கு வைத்துக்கொள்ளக் கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள் நிச்சயமாக கணக்குகள் வைத்துக் கொள்ள முடியும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு விவசாய வருமான வரி விதிப்பதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. விவசாய வருமான வரி ஏன் போட வேண்டுமென்றால் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த நில வரி அடிப்படை திருத்தப்பட்டது. அப்போதிருந்த நிலத்தின் தரத்தை விட இப்பொழுது நிலத்தின் தரம் மாறியிருக்கிறது. புஞ்சை நிலத்திற்கு ஏகரா ஒன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் மக்குலு வந்து கொண்டிருந்தது. அதே புஞ்சை நிலமானது ஏற்கெனவே அதிலிருந்து கிடைத்த வருமானத்தைவிட பன் மடங்கு கிடைக்கக்கூடிய நல்ல நிலமாக மாறியிருக்கிறது. ஆனால், நிலவரி விகிதமானது இன்னும் திருத்தப்படவில்லை. இந்த விஷயத்தைப்பற்றி சென்ற ஆண்டில் முதல் மந்திரியும், நிதி மந்திரியும் கூறியிருக்கிறார்கள். முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்புள்ள அடிப்படையில் தான் இப்பொழுதும் நிலவரி விகிதம் இருக்கிறது. ஆகையால், விவசாய வருமான அடிப்படையில் வரி விதிக்கப்பட்டால், நிலவரி வசூலிக்கப்படும் முறையிலுள்ள அனேக குறைபாடுகள் நீங்கிவிடும்.

“சாதாரணமாக ரூ. 400 வரி செலுத்தும் ஒருவருக்கு சில இடங்களில் பத்தாயிரம் ரூபாய் வருமானம் வரலாம். அதைவிட அதிகமாக வரி கட்டக் கூடியவர்களுக்குக் குறைவாகவும் வருமானம் கிடைக்கலாம். ஒருவர் அதிகமாக நிலவரி செலுத்துவதால், அவரைவிடக் குறைவாக நிலவரி செலுத்துபவரைவிட அதிகமாகத்தான் வருமானம் கிடைக்கும் என்பது உண்மையான நிலைமைக்கு நேர்மாறாக இருக்கிறது. விவசாய வருமான வரி போட்டால், நிச்சயமாக இது மாதிரியான குறைபாடுகளைத் தவிர்த்து விடலாம். ஆதலால் சிறந்த முறையாகும். கடைக்காரர்களுக்கெல்லாம் வருமான வரி போடும் போது விவசாயிகளுக்கு மட்டும் ஏன் வருமான வரி போடக்கூடாதென்று நான் கேட்கின்றேன். ரூ. 10 முதல் ரூ. 15 வரையில் நிலத் தீர்வை கட்டக்கூடிய அளவு நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய மிகச் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு வருமான வரியினின்றும் விலக்களிக்க வேண்டும். விவசாய வருமான வரி போடும் வரையில் தற்காலிகமாகவாவது இந்த மசோதாவின்படி ரூ. 500-க்கு மேல் நிலவரி செலுத்தக்கூடியவர்கள் சர்சார்ஜ் கட்டவேண்டுமென்று இருப்பதற்குப் பதிலாக ரூ. 250-க்கு

10th May 1954] [Sri M. P. Subramaniam]

மேல் நிலவரி செலுத்துபவர்களும் சர்சார்ஜ் செலுத்தும்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* **SRI B. K. NALLASAMI** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-08 a.m.
இப்பொழுது நான் பேச இருந்த விஷயங்களை எனக்கு முன்னே பலர் பேசிவிட்டார்கள். சென்ற வருஷம் இம்மாதிரி மசோதா ஒன்று இந்த சபையிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட காலத்திலே எதிர்க் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய கம்யூனிஸ்டுகளும் இன்னும் மற்ற கட்சியைச் சேர்ந்த பல அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். ரூ. 500-க்கு மேல் நிலவரி செலுத்தக் கூடியவர்களுக்குத்தான் வரி விதிப்பது நியாயம் என்று அப்பொழுது பேசினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது பேசுகிற முறையைப் பார்த்தால் விவசாயத்திற்கு வருமானவரி விதிக்க வேண்டும் என்று எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். ரொம்ப குறைந்த வரும்படியுள்ளவர்களுக்குக்கூட இந்த வரி போட வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். இவர்களுடைய போக்கும், நேர்க்குமும் என்னவென்றால் எப்படியாவது அரசாங்கத்தின் மேல் மக்களுக்கு அதிருப்தியை உண்டாக்கவேண்டும் என்பதுதான். இது ஒன்றுதான் அவர்களுடைய கொள்கையாக காண்கிறது. வருமானவரி போட்டால் தான், உத்தியோகஸ்தர்களின் தொந்தரவு, லஞ்ச ஊழல்கள் சிறப்படிப்பட்டவைகள் எல்லாம் இருந்துகொண்டேயிருக்கும். பொதுமக்களிடையே அதிகமான எதிர்ப்பு சக்தியையும், வெறுப்புணர்ச்சியையும் உண்டாக்கவேண்டும் என்பதுதான் அவர்களுடைய பார்வையிலே மெண்ட் தந்திரமாக இருந்து வருகிறது. இவைகளெல்லாம் பிரசாரத்திற்காகத்தான் செய்யப்படுகிறது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“எல்லோருக்கும் பூமியை பங்கு போட்டுக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய கம்யூனிஸ்டுகள் இன்று ரூ. 250-க்கு மேற்பட்ட வரி கொடுப்பவர்களுக்கு சர்சார்ஜ் போடுவதை எதிர்க்கிறார்கள். இதில் ஏதாவது அர்த்தம் இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். இந்த ரூ. 250 வரியை யார் கொடுக்கிறார்கள்? நஞ்சை நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட குறைந்தது 10 ஏக்கர் நஞ்சைக்கு மேல் வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் தான் சர்சார்ஜ் கொடுப்பார்கள். கம்யூனிஸ்டுகள் நிலங்களைப் பங்கு போட்டுக் கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நபருக்கு எத்தனை ஏக்கர் கொடுப்பார்கள்? 10 ஏக்கர் நஞ்சை கொடுப்பார்களா? இவர்களுடைய பொருளாதாரத்துவ அடிப்படையில் பார்த்தால்கூட இவர்கள் சொல்லுகிற வாதம் பொறுத்தமற்றதாக இருக்கிறது. வெறுப்புணர்ச்சியும் துவேஷமும் உண்டாக்குவதற்காக வருமான வரி உபயோகப்படும் என்று எண்ணி சொல்ல முடியுமே ஒழிய இவர்களுடைய கொள்கைக்கு அது முரண்பாடானது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI T. S. ARDHANARI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-10 a.m.
இந்த திருத்தத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். வருமானவரி போட வேண்டுமென்ற கொள்கையை நீண்டகாலமாக வற்புறுத்தி வந்த போதிலும் இந்த வருமானவரி பற்றி எனது நண்பர் ஸ்ரீ கருத்திருமன் பேசும்போது விவசாயிகளைப்பற்றி எதிர்க் கட்சிகாரர்களுக்கு தெரியாது, தனக்குத்தான் தெரியும் என்ற வகையிலே இன்று சட்ட சபையில் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார். பொதுவாக உழைப்பவன் கணக்கு பார்த்தால் உழக்கு கூட மிஞ்சாது என்று சொல்லுவார்கள். இது உண்மை.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“கணக்கு தெரியாது என்ற கண்ணோட்டத்தோடு கவனிக்க வேண்டாமென்று எதிர்க்கட்சியினரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI T. S. ARDHANARI :—“தொழர் நல்லசாயி அவர்கள் ‘எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சர்க்கார் மேல் எப்படியாகிலும் அதிருப்தியை உண்டாக்கத் தான் வருமான வரியை ஆதரித்து இப்படியெல்லாம் பேசுகிறார்கள்’ என்ற புதிய வாதத்தைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். உண்மையை

[Sri T. S. Ardhanari]

[10th May 1954]

நமது நண்பர் புரிந்து கொள்ளவில்லை. வருமான வரியை நாங்கள் ஏன் வற்புறுத்துகிறோம் என்பதை அவர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நிலவரி மேல் உபரி வரி போட்டால், நிலச்சுவாந்தார்கள் குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து இந்த உபரிவரியை எப்படியாவது வாங்கிவிட முடியும். 50 ரூபாய் குத்தகைக்கு பதிலாக 60 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிலச்சுவாந்தார்கள் குத்தகைதார்களை சுரண்டுவதற்காக சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆனால் வருமான வரி போட்டால் இந்த சந்தர்ப்பம் கிடையாது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாயிகள் அதிகமாக கடன்பட்டு, தொல்லைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலே இவர்கள் அதிகமாகத் தொல்லைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் தான் அவர்களிடமிருந்து வரி வசூல் செய்ய வேண்டாம் என்று சொல்கிறோம். வரி வசூல் செய்யப்படும்போது அதிகமான வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு மாததிரம் வரி போட வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ஒரு மசோதா விவாதத்தில் இருக்கும்பொழுது இன்னொரு மசோதாவின் திருத்தத்தை நான் Out of order என்று தள்ளி விடுகிறேன்.”

SRI T. S. ARDHANARI :—“அவர்கள் சொல்லும் விவசாயிகள் குள்ளியூர் சாம்பிவ அய்யர் முதலிய பெரும் நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு இன்றைக்கு பெரும் பஞ்சம் வந்துவிடவில்லை. அவர்களுக்குத் தான் அதிக வரி போட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோமெய்யோபிய சாதாரண விவசாயிகளுக்கு அல்ல என்பதைப் புரிந்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்தத் திருத்தத்தோடு இன்னொரு ஆலோசனையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரும்பொழுது குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து நிலச்சுவாந்தார்கள் அதிக குத்தகை வாங்குவதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

11-14
a.m.

DR. P. VARADARAJULU NAIDU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரிவிதிப்பு முறை சரியானதா இல்லையா என்பதுதான் முக்கியமான விஷயம். சர்க்காருக்கு வரிவிதிக்க உரிமையுண்டு. அதற்குக் காரணம் இந்த நிலங்கள் முழுதும் நம் நாட்டு சம்பிரதாயப்படி சர்க்காருக்கே சொந்தம். ஐரோப்பா முதலிய நாடுகளில் நிலம் தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு சொந்தமாக இருந்தது. அதனால்தான் ரஷ்யாவில் முன்பு ஒரு பெரும் புரட்சி ஏற்பட்டு பின்னர் நிலங்களை எல்லாம் சர்க்காருக்கே சொந்தமாக்கி கொண்டார்கள். நம் நாட்டிலே ஆதியில் ஆண்ட இந்து அரசர்கள் காலத்திலும், பின்னர் மொகலாயர்கள் ஆண்ட காலத்திலும் அதற்குப் பிறகு ஆங்கிலேயர்கள் ஆண்ட காலத்திலும் நிலம் சர்க்காருக்கே சொந்தமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. மிராசுதாரர்களாக இருந்தாலும், பட்டாதாரர்களாக இருந்தாலும் Quit rent என்னும் வரியை நிலத்திற்கு கட்டிவிட்டுத் தான் நாம் அந்த பூமியை சொந்தமாக அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறோம். அதனால் சர்க்காருக்கு பூரண உரிமை உண்டு என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் பழைய காலத்துமுறை எப்படி இருந்ததென்றால் நிலத்திலே வீளையும் வீளை பொருளில் ஒரு பாகம் சர்க்காருக்கு வரியாக கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. நிலங்களுக்கு பணமாக வரி விதிக்க வேண்டுமென்ற முறை உலகத்திலேயே கிடையாது. அதன்படி மாததிரக் கிலேயர்கள் ஆட்சிபுரிந்த காலத்திலே வருமானத்திற்காக இந்த முறையை அமுலுக்கு கொண்டு வந்தார்கள்.

“நமது சர்க்கார் பணக்காரர்கள்மீது வருமான வரி விதிக்கிறது. பணக்காரர்கள் வருமானத்தின்மீது வரி விதிப்பது ரொம்ப நியாயம். ஆனால் அப்படியிருந்தும், இவ்வளவு ரூபாய்க்கு மேல் மாதத்தில் சம்பாதித்தால் வரிக்கட வேண்டுமென்ற விதி இருக்கின்றது. அதன்படி மாதத்திற்கு 300 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வந்தால், வரிகொடுக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. அதன்படி ஒரு ஏக்கருக்கு 30 ரூபாய் வருமானம்

10th May 1954] [Dr. P. Varadarajulu Naidu]

வந்தாலும்கூட, 30 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தால் வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. என்னுடைய 25 ஆண்டு கால விவசாய அனுபவத்தின் மூலம் சொல்லுகிறேன். இன்று சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதா சந்தேகத்திற்கு இடமாகவே இருக்கிறது. நிலங்களை வைத்திருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் வருமானவரி விதிப்பதே நியாயம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த ரெவின்யூ முறையை மாற்றி யமைக்கும் விதத்தைப்பற்றி யெல்லாம் தாதாபாய் நெளரோஜி புஸ்தகம் எழுதிவிட்டுப் போயிருக்கிறார். அதற்குத் தக்கபடி யெல்லாம் யோசிக்காமல், நடவடிக்கை எடுக்காமல் செலவுக்கு பணம் வேண்டுமென்கின்ற முறையிலே, அதிகமான வரும்படி வேண்டுமென்ற முறையிலே வரி விதிப்பதெல்லாம் கூடாது. அவ்வாறு செய்வது விசனிக்கத்தக்கதாகும். இப்போது சர்க்காருடைய செலவுக்கு பணம் வேண்டுமென்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு சர்க்கார் செலவைக் குறைக்கவேண்டும். நிலத்திலே அதிகப்படியான வாடகை வரங்கும் நிலப் பிரபுக்களுக்கும், அதிகப்படியான நிலம் வைத்திருப்போர்பிதும் வருமான வரி விதிக்கவேண்டுமென்று சொன்னாலும்கூட, என்னுடைய கட்சியில் இருக்கிறவர்களுக்கே ஒட்டுப்போட வேண்டியவனுயிருக்கிறேன். என்னுடைய கட்சியிலுள்ள நண்பர்கள் சிலர் கணக்கு வைக்கத் தெரியவில்லை என்று குறை சொல்லுகிறார்கள். இது தவறு. 100, 200, 300 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்கள்கூட ரொம்ப அழகாக கணக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு மேல் நிலங்கள் வைத்திருக்கும் படித்தவர்கள், அறிவாளிகள் நிச்சயம் கணக்கு வைத்திருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகையால் அவர்களிடது சுலபமாகவும் தாராளமாகவும் வருமான வரி விதிக்கலாம். இதிலே என்ன கஷ்டம் ஏற்படப்போகிறது? விவசாயிகளிடம் நிலங்களை குத்தகைக்கு விட்டுவிட்டு கஷ்டப்படாமல் வாடகையாகப் பணம் சம்பாதித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவேதான் அவர்களிடம் இந்த வருமான வரி வசூலிப்பது நியாயம் என்று கூறுகின்றேன். இன்னொரு விஷயம்.

“இப்போது சர்க்காருக்கு வரும்படி இல்லையென்றால் காரணம் ஒரு சிலர் மட்டும் ஏராளமான நிலம் வைத்திருப்பதேயாகும். வடபாதி மங்கலம் தியாகராஜ முதலியார் இருக்கிறார் அவரை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அவருக்கு தஞ்சாவூரிலே மட்டும் ஐந்து ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு மேல் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஏக்கர் நிலமும் குறைந்தது ஐந்து ஆயிரம் ரூபாய் பெறும். அவர் சனிகாரத்தில் இந்த சொத்துக்களுக்கு உரிமையாக வந்தவர். அதுபோல் சனிகாரம் பண்ணிக்கொள்ளக்கூடாது என்று இருக்கவேண்டும். சர்க்காரே வார்சு இல்லாத நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து. காரணம் அவ்வாறு சனிகாரம் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவோர் திறமையாக நடப்பதில்லை. காலிப்பையன்களாக மாறிவிடுகிறார்கள். வினாகப் பெண்கள் விஷயத்திலும், மற்றும் இதர ஆடம்பர வாழ்க்கையிலும் பணத்தை செலவழிக்கின்றனர். ஆகவே ஒரு தகப்பனுடைய சொத்துக்கு உரிமை கொண்டாட புத்திரன் இல்லாவிட்டால், யாரையும் சனிகாரம் செய்துக்கொள்ள அனுமதியாமல், அந்த சொத்தை சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் கவலைப்படக்கூடாது.

“இந்த வருமானவரி விதிப்பதிலே பல கஷ்டங்கள் இருப்பதாலே அதை சமாளிப்பது பெரிய காரியமாகத் தோன்றலாம். இருந்தாலும் இதன் மூலம் 500 ரூபாய்க்குமேல் வரி செலுத்தும் சிறு மிராசு தாரர்களிடமிருந்துகூட சர்க்காருக்கு பணம் வசூலிக்க இயிருக்கிறது. 10 ஏக்கர், 15 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள்கூட இம்முறையில் சர்க்காருக்கு தீர்வை செலுத்த நேரிடும். 5 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் ஒருவன் வைத்திருந்தாலும், ஒரு ஏக்கர் நஞ்சையில் குச்சிக் கிழங்கை வெள்ளாமை செய்தால் சுலபமாக ஆயிரம் ரூபாய் வரும். இரண்டு வெள்ளாமையும் செய்யலாம். அதே மாதிரி நஞ்சை நிலத்திலே, ஆற்று ஜலம் நிச்சயமாக வருகிறது. புஞ்சையைப்போல் மானத்தைப் பார்க்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுவதில்லை. ஆகவே ஆற்று ஜலம் வரும் வசதியுள்ள நஞ்சை நிலத்தில் நிச்சயமாக வருவாய் வருகிறது. இந்த இரண்டு நிலங்களுக்கும் வீணைச்சலிலும்

[Dr. P. Varadarajulu Naidu] [10th May 1954]

வருவாயிலும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த விஷயங்களை எல்லாம் தீர ஆலோசனை செய்து ரெவினியூ அதிகரிக்க என்ன வழி என்று பார்க்கவேண்டும். நமது செட்டி நாட்டு ராஜா முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் இந்த சபையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உலகம் பூராவிலுமே நிலம் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இங்கிலாந்திலேகூட நிலம் இருக்கிறதோ இல்லையோ தெரியாது. அவர் மிகுந்த சாமர்த்தியசாலி. எல்லாவற்றிற்கும் சிறந்த முறையிலே கணக்கு வைக்க அவருக்குத் தெரியும். அவர்கள் உதவியை வைத்துக்கொண்டு, கிராமத் திலே வருமான வரி விதிக்கும் யோசனை செய்து போடும் வித்தை கண்டு பிடிக்க வேண்டும். கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்லிவிடக்கூடாது, அதற்காக குருவித் தலையில் பணங்காயை வைக்கிறதுபோல் போடக்கூடாது, அம்மாதிரி போடுவது தவறு என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ On a point of Order, Sir. The general discussion on this Bill was gone through and it was said that clause by clause consideration of the Bill would be taken up today. But the hon. Member now attacks the very basis of the Bill itself. I want to know whether it is in order.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member has finished his speech now.” (Laughter.)

11-20
a.m.

* SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபையின் முன் நாம் ஒரு முக்கியமான லாண்ட் சர்சார்ஜ் மசோதாவை கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அதைப் பொருத்த அளவிலே ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். விசேஷமாக, இந்த சர்சார்ஜ் மசோதாவைப் பொருத்த அளவில் ஒரு ஜில்லாவில் 500 ரூபாய்க்கு மேற்கொண்டு வரித் செலுத்தும் ஒரு நபருக்குத்தான் இந்த சர்சார்ஜ் வரி போடப் பட்டிருக்கிறதே தவிர, அதற்குக் குறைவாக 400, 500 ரூபாய் வரி தொகை செலுத்துபவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படவில்லை. தவிர ஒரு ஜில்லாவிலே 400 ரூபாய் செலுத்துபவர் அந்த ஜில்லாவைத் தவிர வேறு பல ஜில்லாக்களில் 500 ரூபாய்க்குக் குறைவாக நான்கு ஐந்து இடங்களில் செலுத்தினாலும் அவர்களை இந்த சர்சார்ஜ் வரி பாதிக்கவில்லை. உதாரணமாக, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 400 ரூபாய் வீதம் நான்கு ஜில்லாக்களிலே ரூ. 1,600 வரி செலுத்தியபோதிலும், அவருக்கு இப் பொழுதுள்ள சட்டப்படி இந்த சர்சார்ஜ் வரி இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த முறையைப் பார்க்கும்போது, என்ன காரணத்திற்காக இந்த முறையை சர்க்கார் அனுஷ்டித்து வருகிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஒருக்கால் அம்மாதிரி கணக்கிட்டுப் பார்த்ததிலே பல லட்சக்கணக்கானவர்களை அந்த சர்சார்ஜ் மசோதா சம்பந்தமாக கணக்கு எடுக்க வேண்டுமென்ற விபரங்கள் தேவைப்படுகின்றது என்று சர்க்கார் கருதி இப்போதுள்ள சர்சார்ஜ் முறையை அனுஷ்டிக்க முற்பட்டார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஆனால் இப்போதுள்ள முறைப்படிக்கு சுமார் 7 லட்சம் ரூபாய் சர்க்காருக்கு தீர்வை மூலமாக வரி வசூலிக்கப்படுகிறது என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்க்கிலும் பொதுவாக பல ஜில்லாக்களில் ஒருவர் செலுத்தும் மொத்த வரியில் 500 ரூபாய்க்கு மேற்கொண்டு தீர்வை செலுத்துகின்றவர்கள் எத்தனை பேர் என்பதை கணக்கிட்டு, அவர்கள் விவசாயிகளாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கெல்லாம் இந்த வரி இருக்குமேயானால் அதன் மூலம் சர்க்காருக்கு குறைந்தது (20 லட்சம்) இருபது லட்சம் ரூபாய் வரி வாயிலாக கிடைக்க வசதியளிக்கும். இந்த முறையை விட்டுவிட்டு ஒரு ஜில்லாவிலே 500 ரூபாய்க்கு மேற்கொண்டு வரி செலுத்தும் ஒரு நபருக்குத்தான் இந்த சர்சார்ஜ் தீர்வை என்று சொல்லுவது அவ்வளவு பொறுத்தமாகத் தெரியவில்லை. அதிலும் இன்னொரு விஷயம் என்னவென்று கேட்டால், இந்த 500 ரூபாய்க்குமேல் தீர்வை செலுத்துவோர் பலதரப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். நீர்ப்பாசனம் உள்ள

10th May 1954] [Sri S. Thinakarasaami Thevar]

வசதி அல்லது ஆற்றுப் பாசனம் உள்ள வசதி பிராந்தியங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு விசேஷமாக லாபம் கிடைக்கிறது. அங்கு ஒரு போகம், இரு போகம் விளைகிறது. ஆகவே அந்த மாதிரி வசதியுள்ளவர்கள், அந்த அளவிலே தீர்வையைச் செலுத்தவேண்டுமென்று இருக்கவேண்டும். அதற்கு மாறாக நீர்ப்பாசன வசதியில்லாத பிராந்தியங்களிலே பல வருஷக் கணக்கில் நிலங்கள் தரிசாகவே இருக்கும். ஐந்து அல்லது ஆறு வருஷத்திற்கு ஒரு தடவைதான் மகசூல் கிடைக்கும். அவர்களும் எல்லா வருஷங்களுக்கும் கிஸ்தி கட்டவேண்டுமென்ற நிற்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அவர்கள் தீர்வை கட்டுவதற்குக்கூட சக்தி இல்லாமல் கஷ்டப்படுகின்றனர். நீர்ப்பாசன வசதியில்லாமல் ஒருவர் 10 ஏக்கர் நிலம் சமமா வைத்திருந்தாலும், அதற்கும் தீர்வை கட்டவேண்டியிருக்கிறது. மதுரை ஜில்லாவிலே திருமங்கலம் என்னும் ஊரில் என் நண்பர் ஒருவர் காலியாக வைத்திருக்கும் நிலங்களுக்கு கிஸ்தி கட்டக்கூட போதிய பணமில்லாமையால் ஒவ்வொரு வருஷமும் மூன்று அல்லது நான்கு ஏக்கர் நிலங்களை விற்பது கிஸ்தி கட்டும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனபடியால் இந்த சர்சார்ஜ் முறை எல்லாப் பிராந்தியங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாக இல்லாமல் நன்கு பரிசீலிக்கப்பட்டு விதிக்கப்படவேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை. நஞ்சை நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த வருமான வரி பொருந்தும். சில சமயங்களில் அந்நிலங்களில் மூன்று போகம்கூட விளைகிறது. அம் மாதிரியான பிரதேசங்களுக்கு இந்தத் தீர்வை விதிப்பதில் குற்றமில்லை. அதற்கு மாறாக மற்ற பிரதேசங்களுக்கு அதாவது புஞ்சை பூமியுள்ள பிரதேசங்களுக்கு வரி விதிக்கும் முறையை சற்று பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்குத் தக்க முறையில் சர்சார்ஜ் வரியை குறைந்த முறையில் விதிக்கும் விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அந்த முறையில் நல்ல விளைச்சலுள்ள assured crops நிலங்களுக்கு இந்த சர்சார்ஜ் வரியை விதிக்கலாம். ஒரு நபர் செலுத்தும் மொத்த தீர்வை (பல ஜில்லாக்களில்) 500 ரூபாய் அதிகப்படியாக இருக்குமானால் அவர்கள் அதனை பேருக்கும் தீர்வை விதிக்கவேண்டுமென்றிருக்கவேண்டும். அதன் மூலம் சர்க்காருக்கு அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்குமென்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களும் இன்னும் மற்ற மந்திரிகளும் ஏதாவது மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடிய திட்டங்களைப்பற்றி பேசுகிற சமயத்தில் நிதி நிலைமை சரியாக இல்லை என்பதை ஒரு காரணமாகக் காட்டி வருகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் காரணம் காட்டக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் அவர்கள் கையில் தொஞ்சம் பணம் கொடுக்கவே ண்டுமென்பதே எதிர்க்கட்சியினரின் நோக்கம். ஆனால் இந்த திருத்தத்தைக்கூட சர்க்கார் தப்பிவிட ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பதைப் பார்த்து நாங்கள் ஆச்சரியப்படுகிறோம். சர்க்காருக்கு சுயமாக தைரியம் இல்லாவிட்டாலும், எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தங்களுக்கு அவர்கள் மேலேயே பொறுப்பைப் போட்டு சர்க்கார் தரப்பில் இருக்கக்கூடியவர்களை சமாதானம் செய்து நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன் படுத்திக் கொள்வதற்காகவே இந்தத் திருத்தத்தை பிரேரேபிக்கிறோம். இப்பொழுது சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் வரி விகிதம் மிகவும் சொற்பமானது. அது வரியே அல்ல என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை.

“ இந்த மசோதாப்படி, ரூ. 501 கிஸ்தி செலுத்தகிறவர் இன்னும் அதிகமாக ரூ. 31-4-0 செலுத்தவேண்டும். ரூ. 1,000 கிஸ்தி செலுத்துகிறவர், மேலும் ரூ. 125 செலுத்தவேண்டும். இந்த உபரி வரியினால் பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் ஒன்றும் பாதிக்கப்பட்டு விடமாட்டார்கள். இந்த வரி அவர்களுக்கு யானையை தொசு கடிக்கிறமாதிரி ஆகும். பெரிய நஷ்டமோ ஆபத்தோ ஏற்பட்டுவிடாது. ஆகவேதான், நாங்கள் இரண்டு அணுவுக்குப் பதிலாக 4 அணுவாகவும், 4 அணுவுக்குப் பதிலாக 8 அணுவாகவும், 8 அணுவுக்குப் பதிலாக ஒரு ரூபாயாகவும் வரி விகிதத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறோம். மற்ற சில திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வதற்காகச் சொல்லுகிறார்கள். ‘ ஒரு ஜில்லா’

11-25
a.m.

[Sri M. Kalyanasundram] [10th May 1954]

என்று இருப்பதை ‘ராஜ்யம் முழுவதும்’ என்று எதிர்க் கட்சியினர் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை சர்க்காரே ஒப்புக்கொள்வதாகச் சொல்லி விட்டார்கள். அதுபற்றி ரொம்பவும் சந்தோஷம். அதேமாதிரி இந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துவதற்காகத்தான் நான் பேசுகிறேன்.

“விவசாய வருமான வரி போடவேண்டுமென்று இதற்கு முன் எதிர்க் கட்சியினர் எல்லோரும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். சர்க்கார் கட்சியில் விபரம் தெரிந்த ஒரு சிலர் இது நியாயம் என்றே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்த, நண்பர் ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் விவசாய வருமானவரி போடக்கூடாது, அது ரொம்பவும் ஆபத்தானது என்று அர்த்தம் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படியில்லையென்றால் இப்பொழுது அவருடைய கருத்தை மாற்றிக்கொள்ளுவதாயிருந்தால், எனக்கு ஆட்சேபம் கிடையாது. அவர் காட்டிய காரணம் என்னவென்றால் விவசாயிகள் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியாது என்பதே. அதே காரணத்தைக்காட்டி, நமது நிதி மந்திரி பட்ஜெட் பிரசங்கத்தின்போது விவசாய வருமான வரி போடுவது சாத்தியமல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாய வருமான வரிக்கொள்கை அடிப்படை என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொண்டிருந்தால் அவர் இந்த ஆட்சேபணையை சொல்லியிருக்க முடியாது. எங்களுக்கு விவசாயம் தெரியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். ஆனால் விவசாய வருமான வரிக்கொள்கையானது எங்களுக்குத் தெரியும். யாருக்கு வரி போடவேண்டும், யாருக்கு வரி போடக்கூடாது என்பதை அனுபவத்தின் மூலம் நாங்கள் அறிவோம். எதிர்க் கட்சியினரில் சிலர் நேரிடையாகவே வயலில் இறங்கி உழுது பயிர் செய்யக் கூடிய விவசாயிகள். நண்பர் கருத்திருமன் அவர்களும் ஒரு விவசாயி என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார். எங்கள் கட்சியில் ஸ்ரீமான்சன் வெங்கடேசன், வடிவேலு, சுப்பையா போன்றவர்கள் கலப்பை பிடித்து சேற்றில் இறங்கி உழக்கூடியவர்கள்.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“On a point of explanation, Sir, விவசாய வருமான வரி போடவேண்டாம் என்று சொன்னது எந்த அடிப்படையில் என்றால் சாதாரண விவசாயிகள் கணக்கு வைத்துக்கொண்டு, அதை உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு நிரூபிப்பது கஷ்டமாயிருக்கும் என்பதே. கணக்கு வைத்துக்கொண்டு, லாபமோ, நஷ்டமோ என்று நிரூபிப்பது அவர்களுக்கு ஒரு பாரமாயிருக்கும். நான் சொன்ன 3,600 பேர்களைப் பொறுத்தமட்டில் கவலைமில்லை, தவிர, விவசாய வருமானவரி போட்டால் அதிக வருமானத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் அங்கத்தினர் நான் பேசி முடிக்கும் வரையில் பொறுத்திருந்து, நான் சொல்லக்கூடிய விஷயங்களைப் புரிந்துகொண்டு பதில் சொல்லியிருக்கலாம். விவசாய வருமானவரி எந்த அடிப்படையில் போடவேண்டுமென்றால் யாருக்கு கணக்கு வைக்கத் தெரியாதோ அவர்களுக்கு வரியை கிடையாது. அதுதான் நண்பர் ஸ்ரீ ராமலிங்கத்தின் நோக்கமும் கூட. கஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்கு எல்லா வரியிலிருந்தும் விதிலிலுக்கு அளிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு, விவசாய வருமான வரியைக் கொண்டுவர வேண்டும். நண்பர் ஸ்ரீ கருத்திருமனுக்கு திறமை நிறைய உண்டு. நான் அவரை அறிந்த வரையிலும் அவரைப்பற்றி கேள்விப்பட்ட வரையிலும் ஒரு கணக்கல்ல, நான்கு கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய திறமை அவருக்கு உண்டு. (சிரிப்பு.) அவர் Research முதலியன நடத்தி திறமையாக விவசாயம் செய்பவர். அவர் ஆட்சேபனை பண்ணுவதைக் குறித்து நான் ஆச்சரியப்படாமலில்லை.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—‘Personally speaking, I have no objection to the levy of agricultural income-tax. ஜனங்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்தே சொல்லுகிறேன்.’

10th May 1954]

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ விவசாய வருமான வரி அடிப்படையில் குறைந்த நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு விதிவிலக்கு அளித்துவிட்டால் மற்றவர்கள் கணக்கு வைத்துக்கொள்வது சலபமான காரியம். கணக்கு வைத்துக்கொள்ளும் பிரச்சினை தீருவதற்கு பரிகாரம் கண்டுபிடிக்கும் வழி இருக்கிறது. அதிகாரிகளை எவ்விட்டு விவசாயிகளை கொடுமைப்படுத்தவேண்டுமென்பது எங்கள் நோக்கமல்ல. விவசாய வருமான வரி நிலப்பிரபுக்களை பாதிக்கும் என்பதற்காக சர்க்கார் தயங்குகிறார்கள். நிலப்பிரபுக்கள் விஷயத்தில் சர்க்கார் சூது வாது இல்லாத பச்சிளங் குழந்தைகளாக ஆகிவிடுகிறார்கள். ஆனால் தொழிலாளர்கள் விவசாயிகள் விஷயங்களில் சிங்கம், புலிகளாக மாறி விடுகிறார்கள். இந்தமாதிரி மனோபாவத்துடன் வரிகள் போடுவதென்றால் அது நியாயமான வரியாக இருக்கமுடியாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டால் பெரும் நிலப்பிரபுக்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். அதே சமயத்தில் சர்க்காருக்கு இன்னும் இரண்டு பங்கு வருமானம் அதிகம் கிடைக்கும். இந்த வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டு ஏழை மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய முறையில் நல்ல காரியங்களைச் செய்யலாம். ஆகவேதான் இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்திப் பேசவேண்டியிருக்கிறது. சட்ட ஒழுங்குப் பிரச்சினையைக் கிளப்பாமல் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ ஒரு ஜில்லாவில் மட்டும் இருக்கக்கூடிய நிலங்களை’ என்பதற்குப் பதிலாக ‘ராஜ்யம் டுராவிடும் இருக்கும் நிலங்களை’ என்று நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை சர்க்கார் கட்சித்தலைவரும் கனம் மந்திரி அவரும் ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார்கள். அதேமாதிரி இந்தத் திருத்தத்தையும் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளலாம். இந்தத் திருத்தம் வரி விகிதத்தை உயர்த்துவதற்காகத்தான். அதில் ஒழுங்கினம் இருக்கிறது. கவர்னர் இடத்தில் சொல்லி திருத்தம் செய்துகொள்ளலாம். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Mr. Speaker, Sir, I have had my own idea of a surcharge on land revenue. I now come forward with this Bill, because this Bill is so simple in nature and because the burden of paying the surcharge is distributed quite equitably. The two main questions that were discussed are : (1) whether it would not be feasible to have agricultural income-tax rather than this surcharge; and (2) whether the limit of exemption should be so high as Rs. 500 and whether it could not be lowered to Rs. 250 or even less.

“ With regard to the first point, viz., of having an agricultural income-tax, the main objection to having it, is because of the difficulty of maintaining correct accounts regarding agricultural income. Even though the tax may affect only those paying a revenue of more than Rs. 500, still in the rural parts, it is not easy for the landowners to maintain their accounts properly. There are other factors also besides the difficulty of maintaining accounts. In computing income-tax, we have to go into the question of income minus the expenses involved in cultivation and other incidental expenses. We have also to give due allowance for bad seasons wherein the crops have been affected. The question of pest affecting the crops has also to be taken into account. In computing the expenses under cultivation, there are so many difficulties. What one thinks as a wrongful item of expenditure the other may think as a legitimate item of expenditure. Even in regard to seed requirement there is much difference. Due allowance should be

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [10th May 1954]

given for the quantity of water made available for irrigation and the crops affected by drought and so on. The officer may view things in his own way. The cultivators may view it in an altogether different way. They may say that what the officer had calculated as the agricultural income is totally wrong, that he had not taken into account the cultivation expenses properly, that no allowance had been given for the crop affected by pest and so on. These are the practical difficulties in having an agricultural income-tax. For the levy of agricultural income-tax, the agriculturists are required to maintain accurate accounts regarding their agricultural income. Even in towns, we hear the merchants, who are quite familiar with maintaining accounts because they pay income-tax, complaining against the maintaining of correct accounts of their transactions. They cite several practical difficulties. When even they in the urban areas are finding it difficult to maintain accounts, we can well imagine the difficulty of maintaining correct accounts by the villagers in the rural areas regarding their income from agriculture, which is subject to so many fluctuations. That is why Government, after considering all these difficulties, came to the conclusion that as things stand at present in our State, it would not be advisable to have agricultural income-tax. So this Bill, which is very simple, has now been brought. This surcharge may not affect the poor peasants but it will tax only the rich. As I said previously, we have not left the question of agricultural income altogether. We have thought it fit to try that experiment in regard to plantations. But what do the planters say? They came in a deputation and said that they would even welcome a flat increase in their land revenue rather than the proposed income-tax on plantations. The planters are quite an organized lot. They pay income-tax. They have got the most up-to-date methods to calculate all their earnings. But still they say this income-tax on plantations will hit them hard and that they do not want it. That is why we have thought it better to introduce this graded surcharge on land revenue rather than the agricultural income-tax. Let us watch our experiment with plantations. If that tax proves successful, we shall then think of extending the same to agriculturists. But the time is not opportune now for levying an agricultural income-tax.

“ Regarding the second point, viz., that the exemption limit need not be fixed at Rs. 500 but that it could be lowered down, I shall say a few words by way of explanation. It has been said by our old poetess Avvaiyar that agriculture is the noblest of all professions. But if by some *illusion* she were to live here now, I think she would revise her statement. She may say that the profession of agriculture may go to a man who has sinned much and who deserves to be punished. Because of the vicissitudes in seasons and other changes in nature that affect him so much, if we take into account the average income of a cultivator, we could definitely come to the conclusion that it is not a worthwhile profession at all. In cultivation, the cultivator, his wife, aged women like his mother and grandmother, and even children of six or seven years

10th May 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

work. All the members of the family work. In computing cultivation expenses, we never take into account the cost of labour contributed by the members of the family. Even after putting in so much labour for which the cultivator does not actually pay, an average cultivator gets only just sufficient to keep the body and soul of the members of his family together. This is the position of landholders who pay a small land revenue. No doubt the difficulties experienced by small cultivators apply also to the landholders who pay a land revenue of over five hundred rupees. But their shoulders are broad enough to bear the burden. The margin of profit is fairly large in their case. Even if there is under-production due to bad seasons or due to affection of crop by pests, they can bear the burden of this surcharge a little more easily than those landholders who pay a land revenue, less than five hundred rupees. That is why we have fixed the exemption limit sufficiently high. There are so many factors which we have to take into account. They were all considered at the Select Committee stage of the Land Revenue (Surcharge) Bill of 1952. Some people wanted dry lands to be exempted from the levy of surcharge, as cultivation on them depended on rain and as timely and adequate rain was an uncertain factor. Then, it was said that the surcharge should vary according to the fertility of the soil and also according to the rise or fall in the price of agricultural produce. All these things will lead to complications in working out the surcharge. In determining the actual fertility of the soil and the fluctuating price of agricultural produce, there may be scope for difference of opinion and genuine hardships may arise. That is why we have adopted this rough and ready method of five-hundred-rupee land revenue limit. It is not as if we do not want to have more revenue. We are anxious to have more revenue. But we cannot derive revenue in any way we please. The taxes we levy must be just and the burden must be distributed as equitably as possible. There is no use of ruining a man because he is rich. We know that for the last five or six years, monsoon failed completely. Under such conditions, if we lower the exemption limit, it will be very hard and we will not be doing the right thing by the vast majority of people of this State who have taken to the very precarious profession of agriculture.

“The hon. Member, Sri M. Narayana Kurup, has given notice of an amendment to introduce the words ‘in the same capacity’. I think that amendment will give rise to some difficulty. We have put in some illustrations and they make the matter very clear. Therefore the question of ‘in the same capacity’ may not arise. I do not think that that amendment is necessary.

“With regard to the amendment of Sri Kolkebail, taking into consideration the special land tenure system of South Kanara, I have given notice of amendment after discussion with the hon. Member. I hope the House will accept that amendment. Sri Kolkebail himself said that that would meet his object.”

MR. SPEAKER :—“It will be better if the Hon. Minister moves it as an amendment to the amendment.”

[10th May 1954]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I will just refer to one more point and conclude my reply. Sri S. Ramalingam said that tax was collected very rigorously and gave the instance of distraint of a child. I want to take this opportunity to explain the actual position. Last time when we met, Sri Manali Kandasami said that the revenue authorities were so harsh that they even distrained children for failure to pay tax. Even then I said that that could not be a fact. But he asserted that it was a fact and I had no information on the basis of which I could either accept or refute the assertion. Now I can say that it is a deliberately false statement. The hon. Member ought not to have made that on the floor of this House. I am sorry that some newspapers gave prominence to the news by giving big headlines, without verifying the accuracy of the news. It is a deliberate misstatement of fact. I want to make it clear.”

MR. SPEAKER :—“ I rule the amendment of Sri M. Kalyanasundaram proposing to substitute a new clause for the existing clause out of order, as it proposes to increase the tax.

“ Then comes Sri M. Narayana Kurup's amendment. Is the hon. Member withdrawing it? ”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ No, Sir. I think it is a necessary amendment.”

MR. SPEAKER :—“ Are the Government accepting it? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ No, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In the second line, *after* the word “ pay ” and before the words “ a sum exceeding rupees five hundred ”, *insert* the words “ in the same capacity ”.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ Then comes Sri S. Ramalingam's amendment.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I accept the amendment.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ For the words “ in a district ”, *substitute* the words “ in the State ”.’ ”

The amendment put and carried.

MR. SPEAKER :—“ Then again comes Sri Ramalingam's amendment. It is an amendment consequent on the previous amendment. Hence the House must necessarily accept it.

“ The question is—

‘ In line 6, *delete* the words “ in the State ”.’ ”

The amendment was put and carried.

10th May 1954]

MR. SPEAKER :—" Then comes Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar's amendment."

* SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—" Sir, my amendment is a minor amendment relating to the rate of surcharge on every slab. I will take slab (b) to explain the purport of my amendment. The words used in the Bill are 'two annas on each rupee.' This wording will mean that no fraction of a rupee should be taken into consideration in computing the surcharge. My amendment seeks to make this meaning clear. My amendment amends the wording so as to read 'Two annas on each round sum of a rupee', thereby providing for ignoring the fraction of a rupee in computing the surcharge. If there is not this clarification, there may not be uniformity in computing the surcharge. Some revenue officers might ignore the fraction of a rupee and others might include that also in calculating the surcharge. For instance, if a landholder pays a land revenue of rupees . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We understand the point, and no elaborate explanation is needed."

MR. SPEAKER :—" Is the hon. Member withdrawing his amendment? "

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—" Are the Government accepting it? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" No, Sir."

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—" Then, I beg leave of the House to withdraw my amendment."

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The following amendment of the hon. Member, Sri N. K. Palanisamy, is also out of order :— 11-50 a.m.

'For the rates given under "rate of surcharge", substitute the following :—

- (a) 2 annas on each rupee;
- (b) 4 annas on each rupee;
- (c) 8 annas on each rupee;
- (d) One rupee on each rupee;

and omit the illustrations.'

The amendment of the hon. Member, Sri Ramalingam, seeks to amend not this Bill but some other Bill." (Laughter.)

SRI S. RAMALINGAM :—" I do not want to amend any other Bill, Sir. The Government are granting remissions in so many areas. If this Bill is amended suitably, we need not amend any other enactment.

"இந்த அதிகாரத்தை சர்க்காருக்குக் கொடுத்துவிட்டால் 15 ரூபாய்க்கு குறைவாக உள்ள வரியை இவர்களே வஜா செய்து விடமுடியும்."

MR. SPEAKER :—" இந்தத் திருத்தம் வேறு ஒரு சட்டத்திற்குக் கொடுக்கப்படவேண்டியது."

[10th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think it can come within the scope of this Bill. This is purely a Bill relating to the levy of a surcharge on land revenue.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I shall read the provision and explain it. Explanation to section 3 reads as follows :—

‘ Land revenue remitted shall not be deemed to be land revenue payable for the purpose of this section.’

“ வேறு சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டியதேயில்லை. இந்தச் சட்டத்திலேயே அந்த அதிகாரத்தை சர்க்காருக்குக் கொடுத்துவிடலாமென்பது தான் என் அபிப்பிராயம்.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ நானும் அப்படியே தான் நினைக்கிறேன். இதைப் பிரேரிப்பதில் தவறு எதுவுமில்லை.”

MR. SPEAKER :—“ Then, I shall put it to the vote of the House.”

“ The following amendment of Sri Ramalingam was then put and lost :—

“ Add the following proviso before the Explanation :—

“ Provided that as long as the Land Revenue Surcharge is levied, the land revenue payable by the landholder paying less than Rs. 15 for a fasli shall be remitted.” ’ ’ ’

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I move—

‘ In illustration (1), omit the sentence “ All the lands are in the same district ”.’ ’ ’

The amendment was put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I move—

‘ Omit illustrations (4) and (5).’ ’ ’

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ I wish to know whether the amendment of the hon. Member Sri Kolkebail is to clause 3 or to clause 2. In the notice of amendments it is given as amendment to clause 2.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ It will come only under clause 2.”

MR. SPEAKER :—“ Then, I shall take it up when we consider clause 2.”

Clause 3, as amended, was put and carried.”

Clause 4.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I move the following amendments :—

‘ Add the following as sub-clause (2) and re-number sub-clauses (2) and (3) as sub-clauses (3) and (4), respectively :—

“ (2) Every landholder who is liable to pay as land revenue a sum exceeding rupees five hundred for a fasli

10th May 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

in respect of all lands held by him in the State shall, even if no notice is issued to him under sub-section (1) submit to the Collector of the district in which he resides or to the Collector of any of the districts in which he holds lands, a declaration in such form and within such period as may be prescribed."

"In sub-clauses (3) (a) and (3) (b) as re-numbered, for the expression " sub-section (1) ", substitute the expression " sub-sections (1) or (2) "."

SRI C. KANDASAMY :—" Sir, I move the following amendment :—

"For the existing clause, substitute the following :—

" 5. Power to call for information and liability to make declarations.—(1) The Tahsildar of the taluk or range, the Revenue Divisional Officer of the division or the Collector of the district, in which a landholder holds lands may by notice in writing require him or, where the landholder is a person subject to disability or an idol or a religious and charitable institution, the guardian, curator, trustee, or manager of such landholder, to submit a declaration in writing in such form and within such time as may be specified in the notice, in regard to the total extent of the lands held by the landholder in the State and the land revenue payable in respect thereof.

(2) Every landholder who is liable to pay a land revenue exceeding Rs. 250 in respect of all lands held by him in the State shall notwithstanding any notice issued to him under sub-section (1) be liable to make a declaration within sixty days from the beginning of every fasti in such form as may be prescribed in regard to the total extent of the lands held by the landholder in the State and the revenue payable in respect thereof.

(3) (a) If the officer to whom a declaration is submitted under sub-sections (1) and (2) is satisfied that it is correct and complete, the surcharge may be assessed on the landholder on the basis of such declaration.

(b) If no declaration is submitted under sub-sections (1) and (2) before the time specified or if the declaration submitted to the officer appears to him to be incorrect or incomplete, it shall be lawful for him to pass an order regarding payment of surcharge after making such inquiry as he considers adequate :

Provided that where a declaration has been submitted and the officer proposes to act under this clause, he shall give the person concerned

[Sri C. Kandasamy]

[10th May 1954]

a reasonable opportunity of proving the correctness and completeness of the declaration.

(4) *Any landholder, or guardian, curator, trustee or manager, as the case may be, who fails to make a declaration in accordance with sub-sections (1) and (2) or who in a declaration under this section makes any statement which he knows to be false or does not believe to be true, shall be punished with fine which may extend to rupees one thousand " " "*

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, I move the following amendments :—

‘ In sub-clause (1), after the expression “ as may be specified in the notice ” and before the phrase “ in regard to ”, insert the words “ or within such further period as may be allowed by the officer in his discretion.” ’

‘ After sub-clause 2 (b), insert the following as sub-clause 2 (c) :—

“ (c) An appeal shall lie to the Government from the order of assessment at the instance of the aggrieved party within thirty days of the order.” ’

DR. K. B. MENON :—“ I second the amendments, Sir.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ Sir, I move the following amendment :—

‘ After sub-clause 2 (b), insert the following as sub-clause 2 (c) :—

“ (c) Persons who fail to submit declaration in time shall be punished with fine or imprisonment for a term of not less than two years ”.’

SRI K. T. RAJU :—“ I second the amendment, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Now, the Government amendment as well as the other amendments are before the House for discussion.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, my amendments do not materially affect the provisions of the Bill. My first amendment is only to give discretion to extend the time within which returns are to be submitted. If there were no such provision, it would seem that when once a time-limit is fixed in the notice and for valid reasons, the landholder could not submit the returns, even the officer is helpless. In that case, he cannot give further time for the submission of the return. We find in judicial proceedings and in other proceedings that the officer is given discretion to extend the time for submission of any return. Then the next amendment is regarding appeal. It has been claimed that this is a very simple

10th May 1954]

[Sri M. Narayana Kurup]

Bill. I am sure that in the working of the Bill, as the land tenure systems in the different parts of the State are so varied, the Government will be called upon to look into many complicated matters. As it is, no appeal is provided from the decision of the Revenue Divisional Officer or the Collector. I believe, in the ordinary circumstances, an appeal will lie to the Revenue Board or the Collector. My amendment only states that 'an appeal shall lie to the Government from the order of assessment at the instance of the aggrieved party within thirty days of the order.' I believe that it is necessary and beneficial both in the interests of the assesseees as well as the State. Many complicated questions which cannot be decided by a Revenue Divisional Officer or the Collector will arise and the State can, after fully going into the facts of the case, come to a decision. If this is done, the people will also have the satisfaction that justice has been meted out to them."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The hon. Member's amendment is more restrictive. As it is, there is provision for an appeal and the Government can interfere when there is difficulty. I do not know why the hon. Member wants to restrict the time to 30 days only.

" As for giving discretion to the officers, I think it will be rather embarrassing to the officers themselves. No such discretion need be given, because there will be allegations that the officers exercised their discretion wrongly. As it is, no difficulty will be experienced."

SRI C. KANDASAMY :—" Sir, I withdraw my amendment."

The amendment of Sri Kandasamy was, by leave, withdrawn.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I am not pressing my two amendments, Sir."

The amendments of Sri M. Narayana Kurup were, by leave, withdrawn.

SRI N. K. PALANISAMI :—" I press my amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' After sub-clause 2 (b), insert the following as sub-clause 2 (c) :—

" (c) Persons who fail to submit declaration in time shall be punished with fine or imprisonment for a term of not less than two years." " "

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—" I shall now put the Government amendment to the vote of the House. The question is—

' Add the following as sub-clause (2) and re-number sub-clauses (2) and (3) as sub-clauses (3) and (4), respectively :—

" (2) Every landholder who is liable to pay as land revenue a sum exceeding rupees five hundred for a fasli in respect of all lands held by him in the State shall, even if no notice is issued

[Mr. Speaker]

[10th May 1954]

to him under sub-section (1) submit to the Collector of the district in which he resides or to the Collector of any of the districts in which he holds lands, a declaration in such form and within such period as may be prescribed."

'In sub-clause (3) (a) and (3) (b) as re-numbered, for the expression "sub-section (1)", substitute the expression "sub-sections (1) or (2)".'

The motion was put and carried.

SRI S. RAMALINGAM :—"Sir, then sub-clause (2) (b) which says, 'if no declaration is submitted under sub-section (1) before the time specified . . . etc.', has to be re-numbered."

MR. SPEAKER :—"That has been done by the amendment moved by the Hon. Minister."

Clause 5, as amended, was put and carried.

Clause 6 was put and carried.

Clause 7 was put and carried.

Clause 2.

MR. SPEAKER :—"There is Mr. Kolkebail's amendment and there is also the amendment of Mr. Padmaprabha Goundar. I think the Government have accepted Mr. Kolkebail's amendment. So the Hon. Minister for Land Revenue may move his amendment as an amendment to that of Mr. Kolkebail."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"My amendment covers what they want. I move the amendment which reads as follows :—

'Add after the proviso to item (b), the following :—

"Where any lands including cultivated lands are in the possession of a watawargadar, kayamgenidar, permanent tenant or mulgeni tenant, he shall be liable to pay the surcharge in respect of those lands, notwithstanding any contract to the contrary." "

MR. SPEAKER :—"In view of this Government amendment, I think hon. Member Mr. Kolkebail will not press his amendment."

SRI S. KOLKEBAIL :—"Except the last clause, I do not press the other clauses."

MR. SPEAKER :—"Which is the last clause? In any case, the hon. Member may formally move his amendment."

SRI S. KOLKEBAIL :—"I formally move the following amendment standing in my name :—

'Add after the proviso in item (b) of clause 2, the following :—

"Levy of surcharge in the South Kanara district—Provided further that in the district of South Kanara in cases to

10th May 1954]

[Sri S. Kolkebail]

which the provisions of sub-sections (1) and (2) of section 4 are not applicable the following provisions shall apply :—

1. No surcharge shall be leviable in respect of uncultivated punja lands.
2. Where any lands including cultivated punja lands are in the possession of a valavargadar, kayamgenidar, permanent tenants or, mulgeni tenant, or usufructuary mortgagee, he shall be liable to pay the surcharge in respect of those lands.
3. In other cases the registered holder shall be liable to pay the surcharge.
4. No person who is liable to pay the surcharge under clauses (2) and (3) shall, by reason of any contract with his tenant be entitled to recover the whole or any portion of the surcharge from such tenant." " "

SRI K. T. SRIDHARAN :—" I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" The Government have accepted the first portion of the hon. Member's amendment. The words ' notwithstanding any contract to the contrary ' are added. That is all."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" That is necessary, Sir."

MR. SPEAKER :—" In that case, the Hon. Minister for Land Revenue could have moved his amendment as an amendment to that of Mr. Kolkebail."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I had a discussion with the hon. Members who have given notice of these amendments. As a result of this discussion only, we have arrived at this agreed amendment which I have already moved."

MR. SPEAKER :—" In that case, let not Mr. Kolkebail press his amendment."

SRI S. KOLKEBAIL :—" I am not pressing my amendment, Sir."

The amendment of Sri Kolkebail was, by leave, withdrawn.

* SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER :—" Sir, I move the following amendment standing in my name :—

' Add at the end of proviso to item 2 (b) of clause 2, the following :—

" Provided further in respect of estates or plantations whose extent exceeds 250 acres and the rent payable thereon is less than the land revenue plus surcharge thereon, the surcharge under this Act shall be recoverable from the holder of the estate or plantations whether land revenue is at present payable by the holder of the estate or plantations or not."

[Sri M. K. Padmaprabha Gounder] [10th May 1954]

"Sir, it is my object that big plantations like the E & S, the Malayalam Plantations, etc., who own hundreds and thousands of acres of land under 99 years lease and pay two annas and four annas per acre as land rent should pay the surcharge. The jennmis . . ."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"On a point of order . . ."

MR. SPEAKER :—"Let the hon. Member finish his speech."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Mine is a pertinent point of order, Sir. We do not know what is the amendment of the hon. Member. It has not been circulated."

MR. SPEAKER :—"It has already been circulated. Let Mr. Padmaprabha Gounder continue his speech."

* SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER :—"The jennmis should be excluded from the surcharge for the reason that when they get two annas or so as land rent, they have to pay about one rupee eight annas as surcharge. I want the following proviso to be added :—

"Provided further in respect of estates or plantations whose extent exceeds 250 acres and the rent payable thereon is less than the land revenue plus surcharge thereon, the surcharge under this Act shall be recoverable from the holder of the estate or plantations whether land revenue is at present payable by the holder of the estate or plantations or not."

The amendment was seconded.

SRI M. NARAYANA KURUP :—"I move—

'That in sub-clause (b), after the proviso, insert the following further proviso :—

"Provided further that no person who is liable to pay the surcharge under this Act, shall by reason of any contract, with his tenant be entitled to recover the whole or any portion of the surcharge from such tenant."'

This was duly seconded.

MR. SPEAKER :—"All these amendments are before the House for discussion."

SRI R. KRISHNAN :—"Sir, there is another amendment of mine."

MR. SPEAKER :—"Please move that amendment."

SRI R. KRISHNAN :—"I move—

'Add at the end of proviso to item (b) of clause 2, the following further proviso :—

"Provided further that no tenant or sub-tenant within the areas where the Malabar Tenancy Act applies shall be liable to pay the surcharge under any contract or

10th May 1954]

[Sri R. Krishnan]

otherwise nor shall any sum be recoverable from such person by the landlord on the basis of any contract or other source of liability." " "

The amendment was duly seconded.

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR:—"There are three amendments and they are all provisos to clause 2: I move—

'Add at the end of proviso to item (b) of clause 2, the following provisos:—

"Provided further that where a transfer inter vivos of land takes place and where, by virtue of the provisions of the law relating to transfer of property, the transferee is bound to pay the public charges payable in respect of the land transferred, the transferer and the transferee shall be deemed to be the joint-holders of the land transferred, till the end of the fasli year in which the land is transferred to the patta of the transferee;

"Provided also that each joint-pattadar of a joint patta shall, for the purposes of this Act, be deemed to hold all the lands comprised in that patta and to be liable to pay the entire revenue due in respect thereof;" "

"I have given notice of a third amendment and that has not been circulated. Perhaps there has been some delay in the office. I shall move that also, namely:—

'Provided still further that for purposes of this Act, the land revenue payable by a person in one capacity shall not be added on to the revenue payable by him in any other capacity or capacities.' " "

These are the amendments that I want to move.

SRI G. GOVINDAN:—"I second the amendment, Sir."

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR:—"I move—

'Add at the end of the provisos to item (b) the following proviso:—

"Provided further that the landlord is not liable to pay any surcharge in respect of lands granted on Mulgani or Kayamgani or Balagani or such other tenure which are all of a permanent character in the district of South Kanara." " " "

SRI K. T. SREEDHARAN:—"I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER:—"Clause 2 and the amendments are before the House for discussion."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, a little amendment in this Bill has become necessary only because the order was changed from the original Bill. The House will remember that it was remitted to a Select Committee which considered all the points and

[Sri M. Narayana Kurup] [10th May 1954]

redrafted the Bill. There the provisions of the particular sections were incorporated in regard to the lands to which the Malabar Tenancy Act was applicable. Now they have all been jumbled together and that is why these amendments have become necessary. Even the difficulty with regard to South Kanara has been now practically removed because of the Government amendment. It is only to safeguard the petty kudiyruppu-holders of Malabar, that I have moved this amendment. This is bodily taken without any change from the original Bill that was accepted by the Select Committee.

“ Sir, I wish to clear a misapprehension that the tenants will go free and the landlords will have to pay. Here in these cases, it affects the tenants who are liable to pay fair rent. It is explained that in one case, the tenant pays revenue to the landowner and in another case, there is no such liability. Therefore, he cannot be made liable, unless he were an independent pattadar. Now, what would happen, as has been referred to by Mr. Pai, is that there will be a tendency on the part of landlords to shift their burden on the petty tenants who do not come under the definition landlord and who do not pay not only Rs. 500 but even Rs. 5. It is to remedy this anomaly that I have given notice of my amendment. This proviso that is now before the House was taken from the original Bill which was redrafted after due consideration. Therefore, I request that the Government may be pleased to accept this amendment, otherwise, they will be taxing persons in Malabar who pay a revenue of only Re. 0-8-0 or Re. 1.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“ Sir, Mr. Kurup's amendment, I warmly endorse, but I feel that something more has been incorporated in the other amendment that has been moved by Mr. Krishnan here. The point simply is this: The object of the Surcharge Bill is to tax land-owners or proprietors of land who pay assessments above a certain limit. What happens is that on account of the Malabar Tenancy Act, for dry lands and punam cultivation, the fair rent itself is so many times the assessment of the land. In respect of dry lands, it is three times, and for punam cultivation—a kind of fugitive cultivation—it is twice the assessment and in certain other cases, it is so much of the land revenue. Here creeps in the notion about fair rent. What is payable as fair rent? Since it is fixed with reference to the land revenue or assessment on the land, if this surcharge is to be tacked on, that would mean an oppressive increase in the fair rent that has to be paid by the tenant. This surcharge is based upon the ability of the landlord who is getting a large income to pay, I therefore, suggest that this liability to pay the surcharge upon the landlord may not indirectly get into the calculation of fair rent and be saddled upon the tenant. That can be achieved only by one process, and that is by laying down that land assessment or land revenue may not include surcharge. That is why the amendment of Mr. Krishnan expressly sets out and explicitly mentions that surcharge under this Act shall never be payable by or recoverable from the tenants or even sub-tenants who might be the cultivators.

10th May 1954] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

“Another amendment is that moved by Mr. Padmaprabha Gounder and that also I consider as a sensible amendment which requires to be incorporated. The basis of that amendment is this: In Wynaad, there are big European plantations and estates—a few hundred acres may be the minimum and a few thousand acres the average size. In such cases, the European planters have taken the lands on a 99-year lease. The pattadar gets from such lands only two annas and four annas per acre. So the pattadars get only a nominal rent and the large income derived from the land, a substantial income, an absolute income is taken away by these estate-holders and planters. The landlord has just a nominal right. The estate which still vests in the landlord is subject to a 99-year old lease with the result that the only interest the landlord has in these lands is that he gets a bare rent of a few annas per acre. If he is called upon to pay this surcharge, that might be unfair and inequitable, particularly because the major income, the huge income is derived by the planters. Virtually they are the proprietors, because they have got a perpetual lease. The amendment seeks to impose the liability of such surcharge upon such planters and they should not be exempted. Obviously, they should not be because they are the virtual proprietors of land. There is no point in asking the token proprietor to pay the surcharge because the rent that he gets from the planters is very meagre.”

*SRI. R. KRISHNAN:—“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, എന്റെ ഈ ഭേദഗതിയെ 12-20
അനുക്രമിച്ചുകൊണ്ടു ശ്രീ കൃഷ്ണൻ അതിന്റെ ഉദ്ദേശം നല്ലവേലയെ വ്യാപാരമാക്കുക P.m.
യായി. മലബാറിലെ ഭൂവ്യവസ്ഥിതി ഒരു പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ളതാണെന്നു ബഹുമാന
പ്പെട്ട മന്ത്രിമാർക്കറിയാം. മറ്റുള്ള മലബാർമാർക്കറിയാം. മലബാറിൽ ഒരു ജന്മിയുടെ
കീഴിൽ ധാരാളം കുടിയാന്മാരുണ്ടാവാം. നിലവിലുള്ള നികുതിയും മേലാൽ വരിവീപ്പികാ
വുന്ന സകല നികുതിയും കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു കാണുകടിയാന്മാരിൽനിന്നെല്ലാം
ജന്മിമാർ ചാർജ്ജ് ആധാരത്തിൽ എടുത്ത് വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അവ നിന്നായിരമൊ അറുപതി
നായിരമൊ ഉറപ്പിക നികുതി ജമയുള്ള ജന്മിമാരുണ്ട്. നികുതി കാണുകടിയാന്മാരായി
രിക്കും കൊടുക്കുക. കാണുകടിയാൻ കൊടുക്കുവാനുവശ്യമായ ഒരു ഭൂമി മുതലായ അളവിലു
ള്ളതാണെങ്കിലും ജന്മിയുടെ ജമ ഭാഗത്തിൽ വെച്ചുതന്ന സമ്പന്നിത ഈ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കാണുക
ടിയാന്റെ തലക്കുറുപ്പ് വീഴുന്നതെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ഏതുവിധേനയും നികുതി
ഭാരം കുടിയാന്മാർക്കു തലയ്ക്കു വെച്ചിട്ടു മുതിയാറുള്ള തരമാണ് ജന്മിമാർ എടുക്കുക. നാം
കഴിഞ്ഞ പ്രവാശ്ച പാസ്സാക്കിയ മലബാർ ക്രെൻസി ആക്ടിനെത്തന്നെ ഇഷ്ടംപര്യോ
രമുള്ള സകല പണയും നോക്കുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അവിടത്തെ ജന്മിമാർ. ഒരു
മലയാളി മന്ത്രിയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ കാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനു എടുപ്പത്തിൽ മെസ്സി
ലാകുമായിരുന്ന. മലയാളി മന്ത്രിയില്ലെങ്കിൽതന്നെയും മെസ്സിലാക്കാൻ അത്ര പ്രയാസം
മുളിച്ച് ഒരു കാര്യമല്ല ഇതു. കൂടുതലൊന്നും പറയേണ്ട അദ്ധ്യക്ഷനെക്കുറിച്ചു നോക്കുന്നില്ല.
ഈ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.”

*SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER:—“Sir, it is my object that big plantations like the E. & S., the Malayalam Plantations, etc., who own hundreds and thousands of acres of land under 99-year lease and pay two annas and four annas per acre as land rent should pay the surcharge. The jenmis should be exempted from the surcharge for the reason that when they get two annas or so as land rent, they have to pay about one rupee, eight annas or so as surcharge. In such cases, the jenmis have no alternative but to give their jenmam rights to the planters but planters refuse to purchase the janmam right even if the janmis' right is offered

[Sri M. K. Padmaprabha Gounder] [10th May 1954]

free because the second party known as janmi will shoulder the burden of paying the surcharge otherwise. By adding this clause, only capitalist planters will be affected. Not only that, Government can very easily recover from the holder such surcharge without any trouble. If this change is not brought about, a planter who holds 5,000 acres escapes payment of the surcharge, the janmi has to pay a surcharge of about Rs. 7,500 and at the same time, his return as land rent will be Rs. 156 to Rs. 312 so that there is no justification for collecting the surcharge from the janmis. The alternative for the janmi will be only to assign the lands to the Government known as kammi, which will help neither such tenant nor the janmi. In certain cases, there are devasthanam lands whose ooralan on behalf of devasthanam will have to pay the surcharge to the Government. If such assignment to the Government is effected, there will be trouble not only from the Hindu Religious Endowments Board but also from the public interested in devasthanams. It is only to avoid such inevitables, I have moved my amendments."

SRI T. ANANTA PAI :—" Mr. Speaker, Sir, the amendment moved by Mr. Krishnan seems to be very restrictive in its scope because it speaks only of conditions in Malabar whereas the amendment moved by Mr. Narayana Kurup covers the whole State and parts of South Kanara. The object of these amendments is to prevent the load from being passed on to the tenants and to make the landlords themselves responsible for the payment of the surcharge. So far as the amendment accepted by the Hon. the Minister for Land Revenue is concerned, it imposes the surcharge on particular types of tenants. The main proposition before the House is that the load should not be passed on to the tenants and I am sure the Government will consider it very sympathetically."

* SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—" Mr. Speaker, Sir, I want to say a word on my amendments. The first amendment seeks to postpone the evil effects of transfer at least for a fasli. When a sale has been effected under the Transfer of Property Act, the buyer from the date of sale becomes liable to bear the public charges of land revenue. A fraudulent transfer may be effected and by means of such fraudulent transfer, the seller who may otherwise be liable to pay the surcharge may escape from that liability. To avoid the evil effect of such a transfer, it is stated in the first amendment that until transfer of a patta in the name of the transferee is effected, both of them will be considered joint pattadars or joint-holders of the land, thereby meaning that both of them will be liable to pay the land revenue on that land. This is only advantageous to the Government as it will avoid the immediate evil effects of a fraudulent transfer and the Government should have no objection in accepting this amendment.

" The other two amendments give the general principles or the substantive law from which illustrations in clause 3 should flow. It has been accepted that illustrations should flow from the general principle or substantive law that will have to be enunciated in the

10th May 1954] [Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar]

body of the clause. Illustration (1) says that each of the joint pattadars will be considered to be liable to pay the entire land revenue entered in the patta and my second amendment serves as the basis for the first illustration, which may be accepted by the Government.

“ My third amendment is also to the same effect. The second amendment deals with the liability of a guardian of a minor to pay the surcharge. When he serves in two capacities—one on his own account and the other as guardian—the land revenue payable in these two capacities should not be clubbed together and that is what is stated in illustration (2). Then suppose he functions as trustee with regard to different institutions. Even in such cases, all the land revenue that he may pay in respect of the trusts should not be clubbed together for purposes of this surcharge and it is to serve as basis for these illustrations that I propose my amendments. I request the Government to accept my amendments.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, my friend, Mr. Pai, while speaking of the amendments before the House was saying that the amendment of Mr. Kurup is applicable to the whole State. (The Hon. Sri C. Subramaniam: ‘ We are accepting it ’) In this connexion, I rise to clarify one point. Of course, Mr. Kurup’s amendment covers the whole State. But my hon. Friend, Mr. Kanaran’s amendment and similar ones are more helpful as far as Malabar is concerned. Mr. Kurup’s amendment again deals with contracts and it has been explained by Mr. Krishna Ayyar that in cases of contracts if the land revenue is increased, the tenant will have to pay it. This position is met by Mr. Kurup in his amendment. But there is another question. Take for instance *punam* cultivation. In this case, the *punam* rent is in proportion to the land revenue assessment. As far as this is concerned and also in regard to dry lands where three times the land revenue constitute fair rent, if Mr. Kanaran’s amendment is not accepted, then the surcharge will be added on to the land revenue assessment by the landlord and the tenant will have to pay fair rent based on this increased land revenue. This is contrary to the principle enunciated in the Malabar Tenancy (Amendment) Act and that is why I would request the Government to accept Mr. Kanaran’s amendment.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Mr. Speaker, Sir, as pointed out by the hon. Member Sri Ananta Pai, I accept the amendment moved by the hon. Member Sri Narayana Kurup which is of a general nature. As regards the amendment moved by the hon. Member Sri Padmaprabha Gounder, I am not accepting it because it is not on a par with the amendment moved by hon. Member Sri M. Narayana Nambiar. We cannot be making allowances for all these things. We are looking forward for extra revenues by the levy of this surcharge. Therefore, I oppose it. As regards the amendments moved by the hon. Member Sri Krishnaswami Ayyangar, he wants to make some meticulous arrangements

12-30

p.m.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [10th May 1954]

by his meticulous amendments between the transferor and the transferee. We can only take into account persons who are liable to pay the tax when the Act actually comes into force. Therefore, I oppose it. As regards his other amendment, the illustration under clause 3 makes the matter quite clear. We need not further complicate it by further explanations.

“ Therefore, Sir, I accept only the amendment of the hon. Member Sri M. Narayana Kurup and oppose all others. That will be an additional proviso to the proviso that I have already moved. The amendment now moved by the hon. Member Mr. Narayana Kurup is one which was accepted by the Select Committee after elaborate discussion.”

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ Sir, on a point of information. The hon. Member Sri Rangaswami Reddiar pointed out a difficulty from illustrations (1) and (2) in the case of joint pattadars. What is the basis on which this surcharge is to be levied? There is no indication about it in the clause. There is no indication about it even in the definition of landholders. Suppose a joint patta is held by individuals A, B and C. How are they to be held liable to pay this surcharge? For what amount are they to be surcharged? That point has not been replied to by the Hon. Minister.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ As regards the question raised just now, evidently the hon. Member was not present here when we passed the clause with suitable amendments. Therefore that point does not arise now.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ On a point of order, Sir. According to me, I have raised a very pertinent point and I explained my point also. I am entitled to know from the Hon. Minister and from the Leader of the House and the Treasury Bench whether my point stands or not; whether it will not adversely affect the tenants contrary to the spirit of the Malabar Tenancy (Amendment) Act. That point was not at all met, Sir.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ So far as Malabar is concerned, we have incorporated necessary special provisions. We do not want to further complicate the already complicated Malabar Tenancy Act. I have accepted the general amendment of the hon. Member Sri Narayana Kurup. As I said we decided to have it even in the last Select Committee. The point raised by the hon. Member was also raised then, and discussed elaborately. Therefore, I am not able to accept any further amendments.”

10th May 1954]

[Mr. Speaker]

• MR. SPEAKER :—“ I will read the amendment of hon. Member Sri Narayana Kurup which has been accepted by Government so that it may be of use to the House in passing the clause. The question is—

‘ In sub-clause (b), after the proviso, insert the following further proviso :—

“ Provided further that no person who is liable to pay the surcharge under this Act shall by reason of any contract with his tenant be entitled to recover the whole or any portion of the surcharge from such tenant.” ’ ’ ’

The amendment was put and carried.

The amendments of the hon. Member Sri Krishnaswami Ayyangar were, by leave of the House, withdrawn.

The amendment of Sri M. Narayanan Nambiar was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ Is the hon. Member R. Krishnan withdrawing his amendment? ”

SRI R. KRISHNAN :—“ I press my amendment, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ Add at the end of the proviso to item (b) of clause 2 the following further proviso :—

“ Provided further that no tenant or sub-tenant within the areas where the Malabar Tenancy Act applies shall be liable to pay the surcharge under any contract or otherwise nor shall any sum be recoverable from such person by the landlord on the basis of any contract or other source of liability.” ’ ’ ’

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ Is the hon. Member Mr. Padmaprabha Gounder pressing his amendment? ”

SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER :—“ I think the Hon. Minister has not understood the position.”

MR. SPEAKER :—“ Are you withdrawing your amendment or pressing it? ”

SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER :—“ There is no use in pressing it. I therefore, withdraw it.”

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ Now, I will put the Government amendment to the vote of the House. The question is—

‘ Add after the proviso to item (b), the following :—

“ Where any lands including cultivated lands are in the possession of a walawargadar, kayamgenidar, permanent tenants or mugeni tenant, he shall be liable to pay the surcharge in respect of those lands, notwithstanding any contract to the contrary.” ’ ’ ’

[10th May 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“A slight verbal alteration is necessary, Sir. Instead of ‘permanent tenants’, it may be read as ‘permanent tenant’. It should be singular and not plural.”

MR. SPEAKER :—“The question is—

‘Add after the proviso to item (b), the following :—

“where any lands including cultivated lands are in the possession of a walawargdar, kayamgenidar, permanent tenant or mulgeni tenant, he shall be liable to pay the surcharge in respect of those lands, notwithstanding any contract to the contrary.””

The amendment was put and carried.

Clause 2 as amended was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Sir, I beg to move—

‘That the Bill as amended be passed into law.’

“I do not want to make a speech now. We have already discussed the matter elaborately. I thank the hon. Members for co-operating with the Government in getting through this measure.”

MR. SPEAKER :—“The question is—

‘That the Madras Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954, as amended be passed into law.’”

The motion was carried and the Bill as amended was passed into law.

IV.—HALF-HOUR DEBATE *re* STATIONING OF SPECIAL ARMED POLICE IN TANJORE DISTRICT.

MR. SPEAKER :—“Now, we will take up the half-hour debate regarding stationing of Special Armed Police in Tanjore district.”

HON. MEMBERS :—“Tomorrow, tomorrow.”

MR. SPEAKER :—“I am in the hands of the House. Shall we have it to-day or to-morrow?”

HON. MEMBERS :—“Tomorrow, tomorrow, Sir.”

SRI B. K. NALLASWAMI :—“We have the House Committee meeting at 2 p.m., Sir.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்றைக்கு இந்த அரைமணி நேர விவாதத்தை வைத்துக் கொண்டாலும் 12½ மணிக்குப் பிறகே இந்த விவாதம் வரமுடியும். நாளையதினம் ஒரு மணி நேர” விவாதம் வேறு இருக்கிறது